

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Keskustelupöytäkirja

10 – 2008

Kokousaika: 7.5.2008 klo 18.00 – 20.16

Kokouspaikka: Vanha Raatihuone, Aleksanterinkatu 20

Keskustelupöytäkirjaan on kirjattu vain ne kaupunginvaltuuston esityslistan
asiakohdat, joissa on käytetty puheenvuoro

7.5.2008

119 §	5
Esityslistan asia nro 3	5
KYSELYTUNTI	5
Valtuutettu Kantola	5
Kaupunginjohtaja Pajunen	5
Valtuutettu Kantola	7
Valtuutettu Taipale	8
Valtuutettu Karu	9
Valtuutettu Haavisto	9
Valtuutettu Lahti	10
Valtuutettu Malinen	10
Kaupunginjohtaja Pajunen	10
Valtuutettu Hakanen	12
Apulaiskaupunginjohtaja Kokkonen	12
Valtuutettu Hakanen	13
Valtuutettu Näre	14
Apulaiskaupunginjohtaja Kokkonen	15
Valtuutettu Siimes	16
Valtuutettu Björnberg-Enckell	16
Valtuutettu Rätty	17
Valtuutettu Puura	18
Valtuutettu Ojala	19
Valtuutettu Gartz	20
Valtuutettu Puhakka	20
Valtuutettu Ikävalko	21
Apulaiskaupunginjohtaja Kokkonen	22
120 §	23
Esityslistan asia nro 4	23
ASUNTOLAUTAKUNNAN VARAJÄSENEEN VALINTA	23
Valtuutettu Rautava	23
121 §	23
Esityslistan asia nro 5	23
MUSIIKKITALON ENIMMÄISHINNAN KOROTTAMINEN	24
Valtuutettu Rantanen	24
Ledamoten Johansson	25
Valtuutettu Helistö	25
Valtuutettu Hakanen	25
Valtuutettu Malinen (vastauspuheenvuoro)	26

7.5.2008

Valtuutettu Ebeling	26
Valtuutettu Urho	27
Valtuutettu Luukkainen	27
Valtuutettu Arhinmäki	28
Valtuutettu Kantola	29
Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)	30
Valtuutettu Sademies	30
Valtuutettu Ingervo	31
Kaupunginvaltuuston varapuheenjohtaja Bogomoloff	31
Valtuutettu Vikstedt (vastauspuheenvuoro)	32
Valtuutettu Kolbe	33
Valtuutettu Rantanen (vastauspuheenvuoro)	35
Valtuutettu Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)	35
Valtuutettu Ingervo (vastauspuheenvuoro)	36
Valtuutettu Donner	36
Kaupunginjohtaja Pajunen	37
Valtuutettu Helistö (vastauspuheenvuoro)	39
Valtuutettu Vehviläinen (vastauspuheenvuoro)	39
Valtuutettu Lahti	40
Kaupunginvaltuuston varapuheenjohtaja Bogomoloff	41
Valtuutettu Donner	42
Valtuutettu Hakanen	42
Valtuutettu Pajamäki	43
Valtuutettu Ikävalko	43
Kaupunginjohtaja Pajunen	44
122 §	44
Esityslistan asia nro 6	44
TOIMISTOTONTIN VARAAMINEN CAPMAN RE II KY:LLE JA CAPMAN REAL ESTATE I...	
45	
KY:LLE UUTTA TOIMISTOTALOA VARTEN SEKÄ HAAGAN TONTIN 29015/1	45
VUOKRAUSPERUSTEET	45
Valtuutettu Hakanen	45
125 §	46
Esityslistan asia nro 9	46
MELLUNKYLÄN TONTTIN 47203/7 JA 18 SEKÄ LIIKENNE-, PUISTO- JA KATUALUEIDEN	46
(MELLUNMÄEN OSTOKESKUS JA SEN YMPÄRISTÖ) ASEMAKAAVAN MUUTTAMINEN	
46	
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	46
Valtuutettu Malinen	46

7.5.2008

126 §	47
Esityslistan asia nro 10	47
VUOSAAREN KORTTELEIDEN NRO 54080 JA 54084 YM. ALUEIDEN (ULAPPASAARENTIEN YMPÄRISTÖ) ASEMAKAAVAN MUUTTAMINEN	47
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	47
Valtuutettu Luukkainen	47
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	49
Valtuutettu Luukkainen (vastauspuheenvuoro)	51
Valtuutettu Rantanen	51
Valtuutettu Lohi	52
Valtuutettu Wallden-Paulig	53
Valtuutettu Koskinen	54
Valtuutettu Arhinmäki	54
Valtuutettu Helistö	54

7.5.2008

119 §

Esityslistan asia nro 3

KYSELYTUNTI

Valtuutettu Kantola

Arvoisa puheenjohtaja.

Kaupunginjohtaja Pajunen on yhdessä tallinnalaisen virkaveljensä kanssa esittänyt EU-rahoitteisen selvityksen tekemistä Helsingin ja Tallinnan välisestä tunnelista. Hyvä, että kaukaisinkin tulevaisuuden vaihtoehtoja selvitetään.

Kysyn, mitä muuta tämän päivän yhteistyölle Helsingin ja Tallinnan välillä kuuluu? Miten kaupungit voivat kehityksessä tukea toinen toisiaan? Tallinna ja Turku ovat Euroopan kulttuuripääkaupunkeja vuonna 2011. Turku suunnittelee tiivistämistä Tallinnan kanssa siinä yhteydessä. Miten Helsinki on mukana tässä yhteistyössä?

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisat valtuutetut.

Tallinna ja Suomenlahden ympäristö kuuluvat kaupunginvaltuuston hyväksymän kansainvälisen toiminnan strategian mukaisesti Helsingin lähimpään kansainvälisen toiminnan vyöhykkeeseen.

Helsingin ja Tallinnan yhteistyön perustana on kaksoiskaupunkiajattelu. Yhdessä muodostamme 1,8 miljoonan asukkaan talousalueen. Kaupunkimme ovat asukkaiden, yritysten ja työmarkkinoiden osalta hyvää vauhtia integroitumassa. Tämä ilmenee esimerkiksi siitä, että Suomenlahden ylittää vuosittain lähes 6 miljoonaa matkustajaa, ja että viikkotasolla Helsinkiin tulee arvioilta yli 10 000 pendelöijää eli siis työssäkävijää Tallinnasta.

7.5.2008

Helsingin ja Tallinnan kaupunkien välistä yhteistyötä toteutetaan usealla eri tavalla: kahdenvälisenä virastojen välisenä toimintana, keskitettynä yhteistoiminta lähinnä Helsinki-Tallinna Euregio - yhdistyksen puitteissa sekä yhteistyössä eri järjestöissä. Yhteistyöverkostoista keskeisin on tällä hetkellä Itämeren 11 suurkaupungin muodostama Baltic Metropolis, jonka kautta osallistumme moniin EU-projekteihin.

Useilla kaupungin hallintokunnilla on vakiintuneet suhteet tallinnalaisiin vastapareihinsa. Vierailuja ja opintomatkoja on useita vuodessa ja kokemuksia parhaista käytänteistä on vaihdettu vuosien mittaan lähes jokaisella kaupungin toiminta-alalla. Tuoreena esimerkkinä voin mainita Helsingin hankintakeskuksen osallistumisen Tallinnan uuden hankintastrategian ja keskitetyn hankintatoimen valmistelutyöhön.

Sosiaalivirasto ja terveyskeskus tekevät yhteistyötä matkailijoille suunnatussa HIV- ja AIDS-tiedotushankkeessa, valmisteilla on myös sosiaaliviraston ja AIDS-tukikeskuksen hanke, jossa pyritään estämään HIVin leviämistä huumeiden käyttäjien ja prostituoitujen piirissä. Henkilöstökeskuksen maahanmuutto-osasto osallistuu työvoiman liikkuvuuspalveluja tuottavan EU:n Helsinki-Tallinna-EURES-neuvontapisteen ja sen toimintasuunnitelman valmisteluun.

Palaan vielä lähemmin äsken mainitsemaani Euregio-yhteistyöhön. Sen pohjana on Helsingin ja Tallinnan kaupunkien sekä Uudenmaan ja Harjun maakuntien yhteinen Viroon rekisteröity yhdistys, jonka tarkoitus on edistää kaksoiskaupunkikehitystä. Viime vuonna kaupungit tuottivat selvityksen Helsingin ja Tallinnan kaupunkien julkisista palveluista ja yhteistyömahdollisuuksista eri toimialoilla.

Tänä vuonna keskitytään erityisesti kahteen laajempaan hankkeeseen. Ensimmäinen niistä on Helsinki-Tallinna-tunnelin toteutettavuusselvitys, valmistelu on käynnistynyt kaupunkien ja Euregion yhteistyöryhmässä. EU-rahoituksesta riippuen selvityksen on määrä valmistua loppuvuodesta 2009. Tunneliselvitys tai paremminkin selvitys kiinteästä rautatieyhteydestä, joka voi olla myös junalauttajärjestely, liittyy läheisesti Rail Baltica -rautatiehankkeeseen.

Toinen kärkihanke liittyy Forum Virium -tyyppisen toiminnan aloittamiseksi ja Living Lab -ympäristön luomiseksi Tallinnaan. Yhteistyössä ovat mukana Culminatum ja pääkaupunkiseudun pk-yritysten kumppanuusohjelma. Ensimmäisenä pilottina suunnitellaan yhteisen kaupunki-TV:n kehittämistä.

7.5.2008

Arvoisat valtuutetut.

Tallinna ja Turku ovat Euroopan kulttuuripääkaupunkeja vuonna 2011. Kulttuuriasiainkeskus tekee jo tässä vaiheessa yhteistyötä molempien kaupunkien vastuuorganisaatioiden kanssa. Kaikki osapuolet ovat tiedostaneet yhteistyön mahdollisuudet, ja todennäköisesti Helsingillä ja helsinkiläisillä osajilla on merkittävä rooli molemmissa hankkeissa.

Helsinki selvittää mahdollisuuksia tiivistää yhteistyötä uudentyyppisten kulttuuritehtaiden kanssa. Tallinnassa harkitaan parhaillaan Kulttuurikattila-nimisen hankkeen käynnistämistä sataman läheisyydessä. Helsingissä näitä keskittymiä ovat Kaapelitehdas ja Uusi Suvilahti. Pariisissa ja Berliinissä on käynnissä vastaavia hankkeita, selvitämme yhteistyömahdollisuuksia parhaillaan.

Yleisesti näkyy merkkejä siitä, että Helsingin ja Tallinnan kulttuuriyhteisöt ovat muodostamassa yhtä yleisöpohjaa. Esitykset ja kulttuuritapahtumat keräävät yhä useammin yleisöä myös lahden toiselta puolelta. Tämän kehityksen jatkuminen avaa kiintoisia mahdollisuuksia kulttuuritarjonnan kehittämiseen niin Helsingissä kuin Tallinnassakin. Tämä liittyy myös kiinteästi voimakkaasti kasvaviin matkailijamääriin.

Helsingin ja Tallinnan yhteistyö on laaja-alaista ja vahvistuu koko ajan. Yhteistyön monimuotoisuuden erittäin ilahduttavana ilmentymänä on Narinkka-aukiolla järjestettävä Viro tulee kylään -tapahtuma. Se avautuu ylihuomenna, perjantaina, ja rikastuttaa kaupungin tapahtumatarjontaa kahden päivän ajan.

Kiitos.

Valtuutettu Kantola

Arvoisa puheenjohtaja.

Kaupunginjohtajan vastauksessahan oli pitkä luettelo siitä, mitä kaikkea tässä yhteistyössä tapahtuu enkä ole sitä epäillytkään etteikö kaupunki olisi näissä asioissa hereillä. Ja me tiedämme, että matkailijat ja muuten kansalaiset ovat löytäneet omat yhteytensä eivätkä niissä enää nykypäivänä välttämättä mitään virallista tukea ja apua tarvitse. Meillä on myös poliittisilla ryhmillä yhteyksiä lahden yli, puolin ja toisin vierailimme ja me olemme siellä käyneet ja viimeksi vierailulla tässä

7.5.2008

vähän aikaa sitten kuulimme juuri näistä tallinnalaisten toiveista yhteistyöhön Helsinkiin päin.

Enemmänkin niin kuin tästäkin kaupunginjohtajan vastauksesta jäi se kuva, että kyllä hallintokuntien ja tässä virkakoneistossa asiat ovat järjestyksessä ja näitä yhteyksiä pidetään, mutta miten sitten, kun kysymys on kuitenkin laajasta poliittisesta kysymyksestä, Itämeren alueen yhteistyöstä ja nyt sitten erityisenä esimerkkinä Helsingin ja Tallinnan väliset yhteydet. Sitä, että mitä me voimme yhdessä tehdä niin minä haluaisin muistuttaa siitä, että meillä on valistuneet poliittiset päättäjät ja valtuustot olemassa. Miten meitä voitaisiin vielä käyttää enemmän ja mikä olisi se rooli, minkä me voisimme saada tässä yhteistyössä?

Valtuutettu Taipale

Arvoisa puheenjohtaja.

Kysymys on tärkeä ja jos yhtä operatiivisesti voitaisiin käsitellä myös muita lähialuekaupunkeja, kuten kaupunginjohtaja Jussi Pajusen vastauksessa ja myöskin kysymyksessä, olisi vielä parempi. Ei yleisiä periaatteita vaan paljon täsmällisempää. Tukholma, Pietari ja Tallinna ovat kaikki yhtä tärkeitä. Ehkä ei pidä vain yhdestä kaupungista puhua, mutta on helpompi puhua yhdestä, koska se on täsmällisempää.

Jos oikein tarkkaan katsottaisiin virkakoneistoa ensinnäkin niin on varmasti paljon virkakoneiston johtajia, jotka eivät tunne vastinosapuoliaan Tukholmassa, Pietarissa tai Tallinnassa. Voi olla, että Tallinnassa helpoiten. Samaten kaupunginvaltuustot eivät ole ryhminensä vierailleet siellä, mutta vierailevat Aulangolla ja tuossa Porvoon lähellä olevassa vanhassa kartanossa jossain seminaareissa sen sijaan, että pitäisimme seminaareja vakavasti koko porukkana näissä kolmessa kaupungissa.

Valtuustoryhmät eivät yleensä ole myöskään vierailleet näissä kaupungeissa, saati puolueiden Helsinki-ryhmät tai lautakunnat. Ja meillä on Astrid Gantz, joka kertoo todella, että Pietarin duuman sosiaalikomitea kävi ensimmäisenä minään komiteana Pietarista nykyhallinnon aikana ulkomailla. Ja ? .

Paljon konkreettisempaa toivotaan vastauksilta tulevaisuudessa.

7.5.2008

Valtuutettu Karu

Arvoisa puheenjohtaja.

Keski-Euroopan näkökulmasta Helsinki ja Suomi sijaitsevat Koillis-Euroopan pohjoislaidalla eli eräällä tavalla kaukana tämän Keski-Euroopan suurilta markkinoilta sekä kulttuuriaarteilta.

Kaupunginjohtaja Pajusen selvityksen mukaan tämä hanke kyllä lähtökohtaisesti, tähän hankkeeseen on lähtökohtaisesti, ainakin itse suhtaudun myönteisesti. Se tekee varmasti paljon hyvää sekä taloudelle että kulttuurille. Täytyy lopuksi vielä todeta näin, että liikuntalautakunta lähtee ensi viikolla seminaarimatkalle Tallinnaan, joten viemme myös omalta osaltamme tätä asiaa eteenpäin.

Valtuutettu Haavisto

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Kantolan kysymys oli minusta erittäin hyvä ja olisin toivonut, että kaupunginjohtajan puheenvuorossa olisi ehkä vähän enemmän valotettu ympäristöyhteistyön elementtejä ja myös tulevaisuusperspektiivejä. Pidän kahden Itämeren rannalla olevan kaupungin ympäristöyhteistyötä ehkä kaikkein keskeisimpänä yhteistyömuotona.

Suomihan on ollut mukana aikaisemmin tässä jätevedenpuhdistamohankkeessa ja muissa, mutta kuten viime päivien uutisista on nähty niin öljypäästöt Itämerellä, Suomenlahdella ovat taas kasvaneet ja myös uutisten mukaan laivojen aiheuttama kuormitus Itämerelle on ehkä arvioitua suurempaa. Ja tähän koskee hyvin paljon myös tätä Helsingin ja Tallinnan välistä liikennettä ja mielestäni kaupungeilla pitäisi olla yhteinen strategia myös tämän ympäristökuormituksen vähentämiseksi.

Ehkä viimeisenä sellaisena ajatuksena voisi olla hyvä alkaa kehittää myös Pietari-Tallinna-Helsinki-kolmikantaa näissä ympäristökysymyksissä, koska kaikki olemme tässä Suomenlahden rannalla ja kaikille ympäristöhuolet ovat yhteisiä. Siinä mielessä ympäristöasioihin pitäisi ehkä nykyistä enemmän vielä kiinnittää

7.5.2008

huomiota.

Kiitos.

Valtuutettu Lahti

Arvoisa puheenjohtaja.

Asia on todella tärkeä ja hyvä. Silloin, kun löydetään kumppanuuksia aitojen synergioiden varaan niin pitää todella edetä, se vahvistaa kaikkien kilpailukykyä.

Mutta kysyisinkin, kun tässä nyt lähinnä viitattiin kulttuuriulottuvuuteen ja siellä tapahtuviin synergisiin pintoihin, että onko tässä arvioitu, minkälaisia kilpailutekijöitä tulee näiden kaupunkien välillä jatkossa olemaan? Miten siinä Helsinki menestyy?

Meidän paljon puhuttu pohjoinen ulottuvuutemme edellyttää tiettyä johtajamaata. Logistiikassa, satamatoiminnoissa me olemme vääjäämättä kilpailijoita keskenämme. Millä tavalla nämä kaksi asiaa sovitetaan siten yhteen, että kumpikin osapuoli aina hyötyy?

Valtuutettu Malinen

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Haaviston ympäristöyhteistyöehdotus oli minusta erittäin ja sitä varmaan kannattaa entisestään tiivistää. Kun tähän kolmikantaan saataisiin vielä nelikanta eli Suomen maatalous mukaan niin Itämeri saataisiin pelastettua.

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Valtuutettu Kantola otti valtuuston rooli yhteistyössä. Itse olen ollut ennen tätä nykyistä tehtävääni luottamushenkilötehtävissä ja muistan, että tämä asia on ollut pitkään esillä.

7.5.2008

Jos miettii meidän pääkaupunkiseutumme, Helsingin seudun yhteistyötä niin se, että olemme edistyneet siinä niin keskeisenä asiana on ollut se, että myös päätöksentekovelimet ja luottamushenkilöt ja -henkilöelimet kohtaavat toisensa ja tällöin ajatuksena varmaankin voisi lähteä siitä, että yrittäisi seuraavalle valtuustokaudelle löytää sellaisen kohtaamisen, että Tallinnan ja Helsingin valtuustot voisivat esimerkiksi seminaarin merkeissä tavata toisensa.

Sitten valtuutettu Taipale puhui myös Tallinna-Pietari-asiasta. Ensinnäkin niin kuin tässä vastauksessa ilmeni niin lautakunnathan omin päätöksin voivat vierailla lähialueilla, joiksi lasketaan myös Tallinna niin kuin Pietarikin.

Valtuuston hyväksymän kansainvälisen toiminnan strategian mukaan me teemme erittäin aktiivista, läheistä yhteistyötä sekä Tallinnan kanssa että Pietarin kanssa. Tallinnalla on tämä kaksoiskaupunkikonsepti vielä erityisenä. Se, että kaksi meidän kaksi läheisintä kaupunkia niin se vaatii, että on kaikilla tasoilla kontakteja niin viranhaltijoiden kuin sitten valtuutettujenkin osalta.

Mitä sitten valtuutettu Haaviston tähän ympäristöyhteistyöhön tulee niin, kun ymmärsin kysymyksen kohdistavan sen erityisen osa-alueen tähän kulttuuriyhteistyöhön ja kulttuurikaupunkiasiaan niin en tullut siinä maininneeksi meidän ympäristöyhteistyötämme, joka etenee hyvää vauhtia. Kuitenkin niin, että meidän keskeisenä, kun puhumme siis Itämeri-haasteestamme niin silloin toiminta-alueena on koko Itämeri ja itse olin muun muassa vähän toista kuukautta sitten Tallinnassa Baltian pääkaupunkien johdon tapaamisessa, jossa oli siis Tallinnan, Riikan ja Vilnan edustajat ja siellä vein Itämeri-haasteen heille. Prosessi on etenemässä ja toivon, että he lähtevät mukaan.

Mutta Itämerestä kun puhutaan niin silloin on keskeistä, Pietari on erittäin hyvin mukana tässä, Puola, tietenkin Ruotsi ja Tanska ja nyt ehkä uusimpana Kaliningrad, meillä on toiveita, että sekin lähtisi mukaan eli yhteisin ponnistuksin. Tämä on varsin laaja operaatio ja siinä mielessä hyvä asia, mutta en vastauksessani sitä erityisesti korostanut.

Sitten valtuutettu Lahti kysyi, että miten osapuolet kumpikin hyötty johtajuus. Minun oma käsitykseni on se, että jos ottaa aikaperspektiivin 90-luvun alusta lähtien niin silloin ehkä oli niin, että Helsinki oli vähän niin kuin isovelji ja Tallinna pikkuveli. Tämä asetelma on jo kauan sitten historiaa, kummatkin ovat voimakkaasti kehittyviä kaupunkeja. Ja kyllä nämä lähes 6 miljoonaa matkustajaa lautoilla niin kyllä ne sellaisen

7.5.2008

sillan jo jaloillaan äänestävät tähän meidän kaksoiskaupunkiajatukseemme, että hyöty on kummallekin se, että maailmalle me voimme kertoa, että dynaaminen alue, jossa on 1,8 miljoonaa asukasta. Se on jo Euroopan mittakaavassa jonkinlainen keskus.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kuulijat.

Uusi lastensuojelulaki astui voimaan tämän vuoden alusta. Se sisältää sosiaalityöntekijöitä velvoittavia aikamääriä ja asiakastyön sisältöä koskevia määräyksiä, joiden tavoitteena on turvata lapsen, hänen huoltajiensa ja sosiaalisen verkostonsa oikeudet varhaiseen tukeen, aitoon kuulemiseen ja yhteistyöhön lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän kanssa.

Jo nyt on uuden lain asianmukaisessa soveltamisessa ilmennyt ongelmia, jotka liittyvät erityisesti resurssien riittävyyteen.

Kysynkin, miten kaupunginhallitus varmistaa, että lain edellyttämät aikamäärät lastensuojeluilmoituksen kirjaamisesta, lastensuojelutarpeen selvittämisestä, lapsikohtaisen suunnitelman tekemisestä, sosiaalisen läheisverkoston kartoittamisesta, tarpeellisista tukitoimista ja tarvittaessa sijaishuollon järjestämisestä toteutuvat uuden lain määräysten mukaisesti? Entä miten kaupunginhallitus turvaa jo tänä vuonna ammatillisen pätevyyden ja kokemuksen omaavan henkilökunnan riittävyyden tässä erittäin vaativassa ja ajoittain raskaassakin lastensuojelun sosiaalityössä sekä painopisteeksi asetetussa varhaisessa tuessa, jolla vakavampia ongelmia pyritään ehkäisemään ennalta?

Apulaiskaupunginjohtaja Kokkonen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Lastensuojelulaissa uudistettiin muun muassa lastensuojeluprosessia ja menettelytapoja. Laki on tuonut velvoittavuutta niihin työkäytäntöihin, joiden suuntaan lastensuojelua on Helsingissä jo aiemmin kehitetty. Lastensuojelutarpeen selvitys, sosiaalisen verkoston kartoitus, asiakassuunnitelma ja moniammatillinen yhteistyö ovat aiempaa

7.5.2008

vaativampia tehtäviä lapsen asioista vastaavalle sosiaalityöntekijälle. Myös sijaishuollon menettelyihin tuli muutoksia.

Kuluvan vuoden maaliskuun loppuun mennessä lastensuojelun asiakkaina on ollut noin 6 500 lasta ja nuorta. Uusia lastensuojelun asiakkaita tuli alkuvuonna noin 130–190 kuukausittain. Asiakasmäärä näyttää olevan kasvamassa edelliseen vuoteen verrattuna. Lastensuojelutarpeen selvitys 3 kuukauden kuluessa ilmoituksesta tai yhteydenotosta tehtiin 46 %:ssa uusista lastensuojelun asiakkaista vuonna 2007. Tilanne on vastaavanlainen kuluvan vuoden alkupuolella.

Pätevien sosiaalityöntekijöiden puute ja vaihtuvuus ovat osaltaan hidastaneet parempaan tulokseen pääsyä. Lastensuojelun sosiaalityöntekijöistä noin 60 % on kelpoisuusehdot täyttäviä. Jatkossa lastensuojelutarpeen arviointiin aiempaa useammin osallistuu sosiaaliohjaaja sosiaalityöntekijän työparina.

Tämän vuoden tammi–maaliskuussa perhekeskuksissa oli keskimäärin 41 asiakasta yhtä lastensuojelun sosiaalityöntekijää kohden. Henkilöstön mitoituksen perusteet huomioiden myös työn sisällölliset erot eri alueilla valmistellaan ja päätetään tämän ja ensi vuoden aikana. Henkilöstömäärän vakanssien lisäykset toteutuvat talousarvion pohjalta. Kuluvana vuonna perhekeskuksiin palkataan 8 erityissosiaalityöntekijää, 19 sosiaaliohjaajaa lastensuojelun tiimeihin ja 11 sosiaaliohjaajaa varhaisen tuen tiimeihin. Lisäksi sosiaalijohtajan määrärahalta palkataan elokuuhun mennessä useita sosiaaliohjaajia tehostettuun, kotiin annettavaan tukeen.

Lastensuojelun työntekijöiden tehtävät ovat haastavia ja kuluttavia ja ne edellyttävät korkeaa ammattitaitoa. Jotta lastensuojelun viimesijaisia keinoja, huostaanottoja ja sijoituksia, voidaan ehkäistä, tarvitaan pätevimmat ja osaavimmat lastensuojelun ammattilaiset. Sosiaaliohjaajia on saatu hyvin rekrytoitua, sen sijaan sosiaalityöntekijöiden rekrytointi lastensuojelun avohuollon työhön edellyttää erityisiä toimenpiteitä.

Sosiaalivirasto on ryhtynyt toimenpiteisiin muun muassa sosiaalityön maisterikoulutuksen lisäämiseksi ja koulutuksen tukemiseksi niiden osalta, joiden opinnot ovat kesken.

Valtuutettu Hakanen

7.5.2008

Arvoisa puheenjohtaja.

Kiitokset ensinnäkin apulaiskaupunginjohtajalle informatiivisesta vastauksesta.

Tietysti lastensuojelun alueella peruspalveluista huolehtiminen on eräs ensimmäisistä asioista ja tältä osin valitettavasti tähän vastaukseen ei sisällynyt odottamaani lupausta siitä, että budjettiraameja korjattaisiin.

Vastauksesta kävi hyvin ilmi se, että kaupunginvaltuuston jo vuosi sitten asettamat tavoitteet lastensuojelun alkuarvioinnin tekemisestä enintään 3 kuukauden kuluessa, joka on nyt myös siis lain mukainen velvoite, eivät ole vielä toteutuneet. Alle puolessa tapauksista alkuarvion tekeminen on edes aloitettu lain mukaisessa aikataulussa.

Kaupunki ei mielestäni voi mitenkään laistaa tai väistää lakisääteistä velvoitettaan, emme voi myöskään odottaa useita vuosia mahdollisten koulutusohjelmien tuottamia tuloksia henkilöstön riittävyyden tai määrän lisäämiseksi.

Kysynkin, eikö kaupunginhallituksella ja sosiaali- ja terveystoimesta vastaavalla apulaiskaupunginjohtajalla ole mitään suunnitelmia siitä, millä tavalla välittömällä toimilla jo tänä vuonna voidaan lisätä sosiaalityöntekijöiden määrää esimerkiksi parantamalla heidän palkkaustaan?

Ja toiseksi toivon vielä täsmennystä siihen, millä tavalla varhaisen työn resurssien lisätarvetta ja sen toteutumista aiotaan seurata. Aiotaanko esimerkiksi Vartu-hankkeelle turvata pysyvät toimintaresurssit?

Valtuutettu Näre

Kiitos puheenjohtaja.

Valtuutettu Hakanen on tehnyt tärkeän kysymyksen. Lastensuojelulaki oikein sovellettuna antaisi mahdollisuuden lastensuojelun painopisteen siirtämiseen ehkäisevään työhön. Työntekijäresurssien puute on tässä ollut ongelma, kuten vastauksen luvuistakin ilmeni.

Ongelmana on käsitykseni mukaan myös lastensuojelun työkuultuuri, jossa välittyy suomalaiseen välttelevien kiintymyssuhteiden ilmastoon juurtuva tapa erottaa lapset herkästi arjen ihmissuhteista sen sijaan,

7.5.2008

että nimenomaan rakennettaisiin yhteistyötä lapsen lähipiirin kanssa. Taustalla saattaa olla vanha lastensuojeluperinne punaorpojen ajalta, jolloin ideologisen kasvatuksen nimissä perheitä ja sisaruksia pyrittiin erottamaan toisistaan, mikä osittain kertautui sotaorpojen kohtelussa.

Peräänkuulutan siis läheisneuvonpidon tuomista osaksi lastensuojelun arkea, lapsen arkeen liittyvien ihmisten tuomista mukaan lastensuojeluasiakkaiden tukemisen suunnitteluun. Läheisneuvonpidosta on saatu hyviä kokemuksia muissa Pohjoismaissa ja se saattaa säästää myös kustannuksia. Tällainen työmuoto voisi lieventää myös vastakkainasettelua lastensuojelun työntekijöiden ja asiakasperheiden välillä ja samalla se voisi edistää myös työntekijöitäkin stressaavan lastensuojelun työkuiltuurin muutosta.

Kiitos.

Apulaiskaupunginjohtaja Kokkonen

Arvoisa puheenjohtaja.

Yritin pyydellä tuolta heti puheenvuoroa teknisin laittein, mutta se ei ihan onnistunut. Mutta olisin halunnut valtuutettu Hakaselle heti vastata tuohon lainsäätöisten velvollisuuksien laistamiskysymykseen, jottei siitä tarvitse täällä ehkä laajempaa keskustelua myöhemmin käydä.

Nimittäin olen lukenut muun muassa ministeri Risikon haastattelun, täällä on lastensuojelun teemanumero Sosiaalityöntekijät ry:n lehdessä, jossa todetaan, että mikä tämä tilanne koko maassa on. Maassa on tilanne suhteellisen surkea, monessa paikassa paljon, paljon huonompi kuin Helsingissä näiden työntekijöiden määrän suhteen suhteessa väestöön, myös lastensuojelutapausten suhde työntekijöihin on aivan toisenlainen kuin Helsingissä, jossa siis, kuten totesin, on noin 41 lasta per työntekijä. Täällä joillakin paikkakunnilla on 70–80 lasta per työntekijä, joissakin jopa 100.

Ministeri Risikon haastattelussa suora sitaatti, kun häneltä on kysytty, että miksi säädettiin laki, jota ei noudateta. Ministeri Risikko on todennut täällä, että ”kyllä kunnat varmasti haluavat noudattaa lakia, mutta edellytykset lain toteutumiselle eivät ole riittävät”. Hän on katsonut, että lakia ei voida säätää niistä lähtökohdista, että työntekijöitä ja palveluita ei ole. Siis työntekijöitä ei ole yksinkertaisesti

7.5.2008

koko maassa.

"Tavoite on, että pätevien sosiaalityöntekijöiden määrä saadaan nousemaan, heitä on koulutettava lisää. Kuntien on myös tehtävä yhteistyötä lastensuojelussa, mutta tietoisena siitä, että työntekijöitä koko maassa ei ole sellaista määrää, jota tämä uusi lainsäädäntö edellyttää." Laki on kuitenkin säädetty. Minusta tämä on huonoa lainsäädäntöä ja toivon, ettei tässä käyttäydytä niin kuin hoitotakuun suhteen, että aletaan kuntia sakottaa siitä, että on säädetty laki, jota ei edes teoriassa voi noudattaa.

Valtuutettu Siimes

Kiitos puheenjohtaja.

Yrjö Hakanen on nostanut esiin tärkeän ja ajankohtaisen kysymyksen.

Sosiaalilautakunta käsitteli eilen kokouksessaan tämän vuoden talousarvion toteutumisen suunnustetta. Paineet lastensuojelun kohdalla ovat näkyvissä jo nyt heti alkuvuonna. Lastensuojelun tarve ja lastensuojelun lasten lukumäärä on edelleen kasvussa. Sijoitettuja lapsia on nyt enemmän, kuin viime vuonna tähän samaan aikaan.

Mielestäni sosiaalilautakunnalle tulisi antaa mahdollisuus lisäbudjetin laatimiseen kesken vuotta. Määrärahavajaus vaikuttaa vääjäämättä palvelujen laatuun ja saavutettavuuteen, vaikka ylitysoikeudet loppuvuodesta myönnettäisiinkin.

Kyse on myös työhyvinvoinnista. Työntekijät uupuvat, jos työmäärä on jatkuvasti suurempi, kuin mihin resurssit mitenkään riittävät. Kyse ei minun mielestäni tällä hetkellä ole pelkästään siitä, että ei saada palkattua sosiaalityöntekijöitä, että kyllä tämä budjettitilanne vaikuttaa siihen, että hienosäätöä virasto pakotetaan tekemään, kun rahaa ei ole niin paljon, kuin sitä tarvittaisiin.

Kiitos.

Valtuutettu Björnberg-Enckell

Arvoisa rouva puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

7.5.2008

Fullmäktige ledamot Hakanen lyfter igen fram en av de viktiga, kanske viktigaste frågorna för oss. Frågan hör till de akuta smärtpunkterna och den gäller också den svenska, det svenska barnskyddet. Det (föranleder) ett klart behov av resurs tillökning, resursökning till det sociala området. Barnskyddets problem ser vi också i skolorna, också där leder barnskyddets utmaningar till problem för både personalen och andra elever.

Det här är en utmaning som berör många sektorer. Rekryteringen av behörig personal är en utmaning i Helsingfors, så jag hoppas att de ministrar som sitter här i fullmäktige, Helsingfors-ministrarna arbetar för att de här utbildningsplatserna på det sociala området kan bli tillräckligt många i Helsingfors-regionen. Vi behöver fler socialarbetare i regionen, det räcker inte att utbilda dem någonstans längre borta.

Tack ordförande.

Valtuutettu Rätty

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Edeltävä puhuja otti esille merkittävän asian tästä koulutuksesta ja olisin tähän jatkoksi vielä halunnut sitä painottaa, että sosiaalityö ja sosiaalialahan on hirvittävän suosittu opiskeluala ja on vaikea esimerkiksi yliopistolle päästä opiskelemaan, että kyse ei siitä ole etteikö meillä olisi halukkaita ihmisiä kouluttautumaan niinkin vaativaan ammattiin kuin sosiaalityöntekijä. Että siinä mielessä tämä koulutusasia on varmasti pitkällä aikavälillä ainoa merkittävä ratkaisu tähän ongelmaan.

Mutta tosiaankin Yrjö Hakanen on tehnyt tässä erittäin tärkeän kysymyksen ja puuttuu sillä tavalla ajankohtaiseen asiaan, että asiaa todellakin monilla hallintokunnilla tällä hetkellä käsitellään ja niin kuin valtuutettu Siimes sanoi niin eilen sosiaalilautakunta viimeksi sivusi asiaa käsitellessään talousarvion toteutumisenustetta.

Sosiaalilautakuntahan on tehnyt merkittäviä uudistuksia tämän lastensuojelulain innoittamana ja sitten toisaalta sen myös edellyttämällä tavalla ja sen velvoittamana. Kokonaisuudessaan on tehty hallinnollisiakin uudistuksia eli perheneuvolaa, lasten psykiatria on organisatorisesti ja toivottavasti tulevaisuudessa nähdään vielä, että myös sisällöllisesti uudistettu ja siitä on täälläkin keskusteltu.

7.5.2008

Lautakunta on asettanut muutaman painopisteen tähän lastensuojeluun, jotka koskevat sekä taloudellisia että sisällöllisiä asioita. Ensimmäisenä niistä on se, että perhesijoitusten määrää pitäisi Helsingissä pystyä selvästi lisäämään. Eli mehän olemme hyvin laitosvaltainen lastensuojelukaupunki ja taloudesta ei mielestäni voi puhua tässä yhteydessä millään tavalla vaan siitä, että se on lapsen etu, että hän pääsee perheeseen.

Työvoimapula on asia, jolle Helsingin kaupunki yksin ei voi mitään, mutta me olemme pyrkineet siihen, että sosiaaliohjaaja ja sosiaalityöntekijä tekevät yhdessä töitä ja sillä pitää pärjätä, mitä työntekijäpuolella on ja meillä menee paremmin kuin muilla kaupungeilla.

Valtuutettu Puura

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Täytyy sanoa, että ei voi tyytyväisenä kuunnella kyllä tätä apulaiskaupunginjohtajan selvitystä siitä, että meillä edelleen alle puolet lastensuojelutarpeessa olevista lapsista saa sen selvityksen 3 kuukauden sisällä niin kuin tavoitteena on jo monena vuonna ollut.

Ei myöskään se, että tilanne on vielä huonompi joissain muissa kunnissa, kauheasti minua lämmitä. Sinällään minun mielestäni meidän pitää kantaa vastuu Helsingistä, Helsingin lapsista ja nuorista, niistä tilanteista, joista perheet eivät selviä. Ja tämä on hyvä esimerkki siitä, että Helsingissä alibudjetoidaan sosiaalitoimea.

Sosiaalidemokraattinen ryhmä on useaan eri kertaan ehdottanut lisämäärärahoja tänne lastensuojeluun ja myöskin sitä, että tämä lapsipoliittinen toimintaohjelma päivitetään. Olemme jossain määrin onnistuneet niissä tavoitteissa, mutta ei riittävästi.

Ja tähän lastensuojelukysymykseenhän liittyy se, että usein on taustalla aikuisten, vanhempien päihdeongelmat. Nämä päihdepalvelut ovat myös riittämättömiä meidän kaupungissamme ja tämä on sellainen asia, mihin pitäisi todella panostaa.

Haluaisin myös korostaa sitä, että varhainen tuki pitäisi olla ihan käytäntö ja siihen pitäisi todella saada lisää potkia, koska kyllä ne

7.5.2008

ongelmat sitten vaikeutuvat ja kasaantuvat näissä perheissä. Ja meidän peruspalveluverkostossamme oleva henkilöstö ja ne käytännöt siellä, ne pitää saada sentyyppiseksi, että se varhainen puuttuminen todella käytännössä toteutuu. Pienten lasten osalta päivähoito ja neuvola ovat hyvin keskeisiä palveluja, koululaisten osalta sitten koulu.

Sitten olen sitä mieltä, että tätä etsivää sosiaalityötä ja myös nuorten osalta näitä päihde- ja mielenterveyspalveluja pitää parantaa.

Viimeisenä haluaisin sanoa sen, että sosiaalityöntekijöiden työolot ja palkkaus eivät ole riittävällä tasolla Helsingissä ja paikallisia ratkaisuja tarvitaan tähän.

Kiitos.

Valtuutettu Ojala

Arvoisa puheenjohtaja.

Apulaiskaupunginjohtaja Kokkonen totesi täällä, että edelleenkin tiedämme hyvin sen, että lastensuojeluasiakkaiden määrä kasvaa jatkuvasti. Eli me tiedämme, että tämä hätä perheissä on totta, apua tarvitaan. Ja tiedämme myös sen, että vain alle puolelle on voitu tämä selvitys tehdä määräajassa.

Nyt täytyy ja minusta täytyisi kiireesti miettiä niitä välittömiä toimia, joita voidaan tehdä esimerkiksi ennaltaehkäisevän toimeentulotuen muodossa, varhaisen tuen puuttumisen myötä, että pystyttäisiin vaikuttamaan edes hieman näiden ihmisten, perheiden ja lasten ja nuorten elämään.

Sitten olisin kysynyt apulaiskaupunginjohtajalta asiaa, joka liittyy siihen, että kun uusi lastensuojelulaki hyväksyttiin niin siinäkin myös hyväksyttiin samalla se, että huostaanottopäätöksen tekee tätä nykyä tuomioistuimien eikä enää esimerkiksi, niin kuin aikaisemmin, Helsingissä sosiaalilautakunta. Tämä asia oli aika kiistanalainen silloin, kun eduskunnassa sitä hyväksyttiin. Pienempien kuntien osalta tietysti saattoi olla, että tämä käytäntö on nykyisin parempi.

Mutta olisin tiedustellut, minkälaisia kokemuksia Helsingillä nyt on tästä, että huostaanottopäätökset on siirretty tuomioistuimen tekemiksi? Pitkittykö näiden ihmisten ongelma entisestään, onko

7.5.2008

tuomioistuinkäsittely ruuhkautunut? Tätä ainakin ennakoitiin silloin, kun eduskunnassa tätä lakia hyväksyttiin.

Ja mitä tulee koulutetun henkilökunnan saantiin ja sosiaalityöntekijöiden saantiin niin palkkakeino on kyllä se, jota pitäisi nyt käyttää.

Valtuutettu Gartz

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämän vuoden resurssilisäyksistä huolimatta lapsiperheiden palvelut ovat budjetin ylityskierteessä, koska talousarvion pohjana aina on edellisen vuoden vahvistettu budjetti.

Viime vuosien ylitys johtuu lasten sijaishuoltopaikkojen kasvaneesta tarpeesta. Viime vuodenvaihteessa huostaanotettuja lapsia oli 2 046. Sijaishuollon kasvanut tarve on sekä määrällistä että laadullista, hoitoajat ovat pidemmät ja lapset ovat vaikeahoitaisempia kuin aikaisemmin. Sijaishuollon määräraha pitäisi korottaa realistiselle tasolle ensi vuoden budjetissa.

Kiitos.

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Helsingissä menee paremmin kuin muilla kaupungeilla ei voi olla selitys siihen, että meillä jo useita vuosia jatkunut lastensuojelun tilanne kärjistyy kärjistymistään. Tämä on tiedossa ollut jo vuosia, että meillä on kasvavat lastensuojelutarpeet ja, että meillä on liian vähän sosiaalityöntekijöitä. Tämä on tiedossa ollut jo vuosia ja ei voi piiloutua edes tämän uuden lastensuojelulain taakse, joka tuo lisää velvoitteita.

Valtuutettu Siimes otti esille, että tässä täytyisi jo kesken vuoden katsoa tätä rahoitusta, mikä tämä rahoitusasia, alibudjetointiasia on ollut muissakin puheenvuoroissa esillä ja kannatan lämpimästi, että nyt yhtenä toimenpiteenä todella arvioitaisiin realistiset tarpeet tähän lastensuojeluun ja toimittaisiin sen mukaisesti.

7.5.2008

Sosiaalityöntekijöiden palkkaus sekä mitoitukset suhteessa siihen, millainen lasten hätä on, on liian alhainen määrä työntekijöitä per lapsimäärä. Eli näitä työoloja täytyy katsoa kyllä todella tarkasti, että näistä töistä, sosiaalityöntekijän työstä tulisi sellaista, että me saadaan niitä työntekijöitä. Se on mielestäni yksi sellainen, joka pitäisi todella nopeasti arvioida. Ei riitä selitykseksi, mitä muualla maassa tapahtuu.

Valtuutettu Ikävalko

Kiitos puheenjohtaja.

Täällä on jo paljon sanottukin, mutta puuttuisin kuitenkin apulaiskaupunginjohtaja Kokkosen esiintuomaan seikkaan, että lastensuojelulasten määrä on lisääntynyt ja ikävä tosiseikkahan on, että se on lisääntynyt jo ainakin 10 vuoden aikana joka vuosi aika merkittävästikin sekä Helsingissä että koko pääkaupunkiseudulla. Jos tätä rataa mennään eteenpäin niin meiltä sitoutuu aivan valtavia resursseja 5–10 vuoden tähtämellä lastensuojelutyöhön, joten katson, että tähän täytyisi tulla jonkinlainen muunlainen rakenteellinen muutos.

Ja tässä peräänkuuluttaisin kyllä vakavaa, esimerkiksi investointiohjelman tyyppistä satsausta sosiaaliviraston ja kenties muiden virastojen kanssa yhteistyössä näihin avohuollon palveluihin, avohuollon sellaisiin palveluihin, jotka olisivat tarpeeksi intensiivisiä, koko perheen huomioonottavia ja oikeasti ajoissa kuntouttavia palveluita, ei sellaisia, joissa vain seurailaan ja rekisteröidään asioita.

Kuten valtuutettu Puurakin toi esiin niin helsinkiläisistä lapsistakin suurin osa otetaan huostaan vanhempien päihde- ja mielenterveysongelmien takia, joten jos sinne satsattaisiin merkittävästi niin voitaisiin saada myös osa tällaista kierrettä vähenemään tai paranemaan. Eli ymmärrän sen huolen, mikä täällä on tullut tänä iltana esiin, että tarvitsemme lisäresursseja mahdollisesti lastensuojeluun, mutta minusta pitäisi ehdottomasti toki nämä lakisääteiset velvoitteet huomioiden kuitenkin ohjata jonkinlaisen selkeän ohjelman muodossa tänne avohuollon puolelle, jotta saisimme pysäytettyä tämän erittäin valitettavan kierteen.

Kiitos.

7.5.2008

Apulaiskaupunginjohtaja Kokkonen

Arvoisa puheenjohtaja.

Keskustelu on osoittanut, että huoli on aito. Sen takiahan tuo lainsäädäntökin on tietenkin kehitetty. Ja ymmärrän sen ahdistuksen, mikä teillä kaikilla, minulla myös, on siitä tilanteesta, joka tänä päivänä vallitsee.

Lisärahakaan ei kaikin paikoin auta, kun työntekijöitä ei koko maassa kerta kaikkiaan ole. Tuo on Kuusikko-vertailussa katsottu, paljonko Kuusikko-alueilla kaiken kaikkiaan on päteviä sosiaalityöntekijöitä. Meillä on suurin piirtein puolet siitä määrästä, mikä koko Kuusikko-alueella on. En halua sillä vähätellä enkä kertoa, että miksi me teemme, mitä teemme, mutta me pyrimme aidosti parantamaan tätä tilannetta ja kuten tuossa ensimmäisessä vastauksessa totesin, myös kaikin puolin suosimalla täydennyskoulutusta, suosimalla jatkokoulutusta ja rohkaisemalla ihmisiä, joiden opiskelu on kesken, saattamaan opintonsa päätökseen.

Työmuodoissa ja työoloissa on aina kehitettävää, se on aivan selvä asia ja niihin myös pyritään satsaamaan. Eräs asia, läheisneuvonpitoa, sitä meillä harjoitetaan ja pyritään löytämään lasten lähipiiristä henkilöitä, jotka voisivat ottaa heidät kasvatettavakseen, jotta heitä ei tarvitsisi sijoittaa laitokseen tai täysin vieraiden huostaan, koska on havaittu se, että usein nämä sukulaiset sitoutuvat pitkäjänteisesti lasten elämään toisin kuin ehkä muuntyyppiset sijoitusperheet, vaikka niistäkin on monista erittäin hyviä kokemuksia.

Sitten haluaisin nostaa ennaltaehkäisykysymyksen tässä esille, siitä joku muukin puhui, mutta minusta se on asia, jota ei voi koskaan vähätellä ja tänään viimeksi olin tilaisuudessa, jossa oli professori Lea Pulkkinen puhumassa. Hän toi esiin sen saman asian, joka tulee kansainvälisistä tutkimuksista esiin eli Suomessa vanhemmat ovat keskimäärin vähemmän lastensa kanssa kuin muissa OECD-maissa. Erittäin merkittävää lasten syrjäytymiselle ja päihdekehitykselle on se, kuinka usein syödään yhteinen ateria perheen kesken. Suomessa vain 60 % lapsista syö keskimäärin 5 kertaa viikossa yhteisen aterian perheen kanssa, kun se muissa OECD-maissa on 80 %. Tämän me tiedämme joistakin muistakin tutkimuksista ja tämä on eräs asia, jos vanhemmat eivät vietä aidosti normaalia arki-aikaa lastensa kanssa, jos he eivät tiedä, missä heidän lapsensa viettävät vapaa-aikaa niin lapsilla on suurempi riski syrjäytyä kuin muilla lapsilla. Tämä on hyvin vakava kysymys.

7.5.2008

Ja totean, että viranomaiset ja varsinkin pelkästään sosiaali- ja terveysviranomaiset eivät voi tätä asiaa yksin ratkaista vaan tämä on yhdessä hoidettava ongelma ja me tarvitsemme tähän nuorisotyötä, liikuntapuolta ja niin edelleen. He ovat Helsingissä minun mielestäni erittäin vakavasti mukana näissä kaikissa hankkeissa. Meillä on Klaari-hankkeita ja meillä on jos jonkinlaista hanketta, joilla me pyrimme näihin asioihin puuttumaan myös muulla tavalla, kuin vain tiukasti lastensuojelun muodollisin keinoin.

Meillä tehdään myös erittäin huolellista työtä ja se osittain heijastuu siihen, että käsittelyajat usein ovat pitkiä. Valtuutettu Ojala kysyi sitä, että tiedetäänkö jo tuomioistuinten käsittelyajoista ja näistä viiveistä. Aika on liian lyhyt siihen, jotta voisin esittää mitään vakavia tilastoja tai ehkä arveluitakaan niistä, mutta aika näyttää arvelut joko tosiksi tai sitten ei.

120 §

Esityslistan asia nro 4

ASUNTOLAUTAKUNNAN VARAJÄSENEEN VALINTA

Valtuutettu Rautava

Arvoisa puheenjohtaja.

Ehdotan Ville Rydmania henkilökohtaiseksi varajäseneksi Marjatta Laitilalle.

121 §

Esityslistan asia nro 5

7.5.2008

MUSIIKKITALON ENIMMÄISHINNAN KOROTTAMINEN

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Tämän epäonnisen hankkeen kanssa olemme tietenkin tapahtuvien tosiasioiden edessä ja valinnanvaramme on verraten vähäinen. En ajatellut kerrata tässä yhteydessä kaikkia niitä epäonnisia tapauksia ja juttuja, mitä tässä matkalla on tapahtunut tämän hankkeen kanssa, jossa ei ole edetty mielestäni hyvällä tavalla asemakaavatasollakaan.

Mutta se, mistä minä nyt haluan muistuttaa ja kiinnittää huomiota, että vaikka tämä hinta on noussut, on tietysti sinänsä myönteistä noin äkkiseltään ajatellen, että se ei ole noussut niin paljon, kuin aluksi laskettiin, koska luultavasti me olisimme täällä hyväksymässä sitä korkeampaakin hintaa, jos ei näin olisi käynyt. Mutta tietenkään tämä, mitä nyt hyväksymme, ei ole tämän hankkeen lopullinen hinta, että tässä matkalla varmasti sattuu yhtä ja toista, joka tulee ikään kuin tuottamaan kaupungillekin sen osuuden mukaista lisäkustannusta.

Mutta kun tämä on päätetty tehdä ja tämä tehdään niin on tietysti tärkeä turvata, että se tehdään sitten hyvin, koska pahinta, mitä tässä voisi sattua on se, että käytämme siihen verrattaen paljon tärkeää maapinta-alaa ja myös kustannuksia ja sitten lopputulos, jos se on huono, että tässä säästöpainneessa ei pidä karsia siitä talosta niitä oleellisia osia. Nythän tämä kustannussäästö ei ole tapahtunut ensi sijassa karsimisella vaan nimenomaan osin suhdanteisiin liittyen ja osin nimenomaan siihen, että on muutettu sitä urakointitapaa.

Ja nyt tämä urakointitapa tuottaa helposti sen ongelman, että kun puretaan hyvin pieniin osurakoihin niin lopputulos saattaa olla se, että syntyy sitten kaikenlaista pikkuvilunkia ja epäonnisuutta siinä matkalla, jos rakennusvalvonta syystä tai toisesta pettää tai tämän pääurakoitsijan valvonta. Meillä on tällaisesta aika paljon kokemusta julkisen rakentamisen alueella ja se, jos mikä tulee sitten kaupungille välillisesti tämän yhtiön kanssa kalliiksi, koska sitten myöhemmin nämä peruskorjauskustannukset tulevat edelleenkin näille yhtiön omistajille. Että kannattaa olla aika tarkkana eikä ylioptimistisesti suhtautua tähän nyt esillä olevaan talousarvioon.

7.5.2008

Ledamoten Johansson

Fru ordförande.

jo, vi diskuterade också det här i vår fullmäktigegrupp ? som en helhet och väldigt långt faktiskt i likadana ordalag som ledamot Rantanen. Det som ju gör det lättare att godkänna den här prishöjningen är förstås det att det är ett efterlängtat kulturprojekt som det finns ett klart behov för.

Sedan är det ju ? om man kan framställa det så att vi har vunnit 35 miljoner, eller hela projektet har vunnit 35 miljoner, eller förlorat 32 miljoner. Det är nog lite hur man ser på det. Det goda är ju förstås att det är ingen särskilt person som tar skulden, för att det har gått på det här sättet.

Det är säkert så att vi ska förbereda oss på att det ännu blir smärre prishöjningar, men ändå hoppas nog vår grupp att vi ska behöva behandla den här frågan så få gånger som möjligt, på nytt, vad gäller budget.

Valtuutettu Helistö

Kiitos rouva puheenjohtaja.

Musiikkitalon kannalta hankalat vaiheet rupeavat olemaan takanapäin. On ilahduttavaa, että selvästikin päästään hankkeessa eteenpäin.

Helsingissä ei mitenkään liikaa ole kulttuurirakentamista ja kulttuurirakentamishankkeita. Ja vaikka aikoinaan asemakaavaprosessi Töölönlahdella oli vaikea niin nyt pitää ilolla todeta, että selvästikin päästään rakentamaan Musiikkitaloa lähitulevaisuudessa. Toivottavasti se Yleisradiokin nyt sitten ymmärtää toimia järkevällä lailla, mutta hyvä tästä tulee. Näin on nyt vain uskottava.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

7.5.2008

Tästä Musiikkitalosta näyttää tulleen kaupunkisuunnittelun virheiden monumentti ja toisin kuin valtuutettu Rantanen, toivon, että tätä monumenttia ei rakenneta niin kuin lisäkin kirkkoa vaan tälle virheiden sarjalle tulee nyt joku päätepiste.

Tässähän on ollut alusta alkaen nähtävissä byrokraattista jyräämistä. Talolle olisi pitänyt varata alunperin toinen paikka, nykyisen paikan puolesta esitetyt perustelut ovat yksi toisensa jälkeen osoittautuneet kyseenalaisiksi ellei peräti harhaanjohtaviksi. Tätä suunnittelua leimaavaa asennetta kuvaa sekin, että valtuustoa ei nytkään vaivauduta edes informoimaan siitä, että Töölönlahden alueen kaavasta poiketen ollaan tekemässä ratkaisuja tähän liittyvän tanssipaviljonkihankkeen osalta.

Nämä Musiikkitalon urakkatarjousten vaiheet kertovat selvää kieltä rakennusalan ylihinnittelusta. Kustannusarvioiden kohoaminen lähes kaksinkertaisiksi pahimmillaan kertoo minusta aivan selvästi pyrkimyksestä vedättää, rahastaa veronmaksajien kustannuksella ja vieläpä hätkähdyttävästi niin, että samaan aikaan tuota monttua kaivettiin puolalaisten työmiesten toimesta muutaman euron tuntipalkalla alle kaikkien normien. Eli äärimmäisen häikäilemätöntä rahastusta on yritetty tässä harrastaa ja on harrastettukin, mikä on yksi esimerkki siitä, että kaupunki tarvitsee paitsi valvontaa, myös oman rakennusosaston tai rakentamisen liikelaitoksen.

Valtuutettu Malinen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Jäin hieman ihmettelemään valtuutettu Hakasen ? tässä Musiikkitalon ja tanssitalon, ei niillä minun mielestäni pitäisi muuta olla yhteistä kuin musiikki.

Valtuutettu Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kaupunginvaltuutetut.

Musiikkitalon hinnan nousu noin 30 %:lla tarjoushintaindeksillä korjattuun kustannusarvioon verrattuna on valitettavaa.

7.5.2008

Kuitenkin Kiinteistö Oy Helsingin Musiikkitalolle on syytä antaa tunnustusta, ettei se hyväksynyt ylihintaisia tarjouksia, jotka olisivat tulleet veronmaksajille tarpeettoman kalliiksi. Toiminnallaan Kiinteistö Oy Helsingin Musiikkitalo on saanut kustannuslisäyksen puolitettua.

On tärkeää, että Helsinki on luotettava sopimuskumppani. Vaikka en ole koskaan ollut erityisen innostunut tästä Musiikkitalon rakentamisesta, on Helsingin syytä pysyä mukana yhteisesti sovitussa hankkeessa.

Kuitenkin jatkossa kaupungin tulee olla varovaisempi tämänkaltaisia hankkeita suunniteltaessa, sillä ikärakenteen heikkeneminen tulee aiheuttamaan merkittäviä kustannuspaineita. Ikäihmisten arvokkaan hoidon tulee kuitenkin olla ensisijaista, kulttuuripalvelut ovat siihen nähden toissijaisia.

Kiitos.

Valtuutettu Urho

Arvoisa puheenjohtaja.

Helsinkiin tarvitaan Musiikkitalo, mutta ovatko sen rakentamisen kustannukset nyt kohdallaan edelleenkin kuumilla rakennusmarkkinoilla?

Vaikean suururakan toteutukseen kun ei ole ollut todellista kilpailua, millaisten muutosten jälkeen näissä projektineuvotteluissa päästiin tuohon 35 miljoonan euron hinnanalennukseen, osaako kukaan vastata? Voitaisiinko hinnasta vielä tinkiä nuo ylitysehdotuksen 32 miljoonaa vai onko se ehkä tulossa joskus lisäyksenä? Haluaako kukaan täällä arvioida nyt sitä, mitä Musiikkitalo 3 vuoden päästä valmistuessaan on tullut Helsingille maksamaan?

Toivon kuitenkin todella, että tämä talo valmistuu ja siitä seuraa Suomen korkeatasoiselle musiikkielämälle uutta ja entistäkin parempaa nousua.

Valtuutettu Luukkainen

7.5.2008

Arvoisa puheenjohtaja.

Itse kuulun siihen joukkoon, joka aikoinaan oli mukana ihmisketjussa suojelemassa makasiineja. Se taistelu hävittiin ja makasiinit on nyt revitty ja poltettu. Tilalla on enää monttu ja seinän rippeet ja eihän se nyt niin voi käydä, että Musiikkitalosta jää käyttöön pelkästään orkesterimonttu, että kyllä on laitettava nyt vauhtia siihen, että talo sitten oikeasti rakennetaan.

Mutta näyttää siltä, että mitä enemmän hanke pitkittyy, sitä enemmän se kallistuu ja sitä enemmän sitä supistetaan. Itse toivon, että tälle ei käy nyt niin kuin sadussa, jossa hiiri oli kissan räätälinä ja puvusta tuli vain hädin tuskin tuluskukkaro.

Kaupungin investointihankkeissa kustannusarviossa pysyminen on ollut poikkeuksellista. Kaikista isoista hankkeista ainoastaan Mäkelänrinteen uintikeskus on esimerkki siitä, että on pysytty budjetissa. Toivon, että tämä hanke toteutettaisiin samalla konseptilla ja pysyttäisiin budjetissa.

Kiitos.

Valtuutettu Arhinmäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Urho kysyi, mitä tämä hanke on tullu maksamaan 3 vuoden kuluttua. Ainakin sen hinta on ollut se, että yksi arvokkaimmista Helsingin paikoista on saanut sellaisen muistomerkin, jota välttämättä ei kaavoituksen kautta haluttaisi. Mutta tämä asia on päätetty, Vasemmistoliitto kannatti aikoinaan Musiikkitaloa, mutta ei tälle paikalle. Halusimme toisen paikan, toisenlaisen Töölonlahden alueen.

Mutta nyt oleellista on keskittyä siihen, mikä on tämä tulevaisuuden rakennushanke. Nyt kun siellä on se monttu niin on se syytä rakentaa. Aivan kuten valtuutettu Hakanen viittasi, kyseisellä montulla on työskennellyt puolalaisia rakennustyöläisiä törkeällä alipalkalla. Nyt tästä Musiikkitalo-hankkeesta ja sen jälkeen kaikista muista hankkeista Helsingin pitää ottaa se vastuu, mikä sille kuuluu siitä, että jokaisella työmaalla maksetaan sellaisia palkkoja, jotka perustuvat työehtoihin, siellä noudatetaan työehtoja.

Ei päästetä enää tällaista tilannetta syntymään yhdelläkään kaupungin

7.5.2008

rakennustyömaalla, jossa riistetään ulkomaalaisia työntekijöitä. Tämän pitää nyt tämän Musiikkitalo-hankkeen olla yksi niistä ensimmäisistä hankkeista, joissa todella kaupunki kiinnittää huomiota valvontaan, huomiota siihen, että jatkossa meidän rakennustyömaillemme ei päästetä harmaata taloutta, ei riistetä ulkomaalaisia työntekijöitä.

Valtuutettu Kantola

Arvoisa puheenjohtaja.

Rakentamisen kustannuksethan ovat aina tärkeitä seurata ja on tietysti ehkä valtuuston kannalta helpompikin erilaisia asioita arvioida, että miten ne toteutuvat. Ja tottakai minäkin myönnän, että on oltava tarkkana ja aina pidempään venyvät hankkeet niin on vaara se, että näissä kustannukset nousevat.

Minä olen kuitenkin ollut vähän surullinen eri vaiheissa tässä, että me valmiiksi rakennamme vähän tällaista negatiivista ilmapiiriä tähän, että itse pidämme yllä sitä keskustelua niin kuin olisimme tekemässä jotain huonoa rakennusta ja vielä tyhmää paikkaa ja kaikin puolin huonosti. Kuitenkin on minun näkemykseni mukaan kyseessä kansallinen hanke, vaikka sen nyt Helsinki tekeekin yhdessä toivottavasti Yleisradion kanssa.

Ja se, että me hirveästi puhumme muussa yhteydessä kulttuuritarjonnasta ja kulttuurikoulutuksesta, musiikkiopetuksesta, taistellaan niiden määrärahojen puolesta niin olisin enemmän toivonut, että tässä kaupungin kulttuuripuoli olisi ollut jo aikaisemmassa vaiheessa vähän profiloimassa sitä, että mitä se tarjonta tulee aikanaan olemaan.

Minä olen Harri Kauppiselle joskus sanonut, tiedän että maailmalla on sellaisia, että on suuria valkokankaita, missä jo heijastetaan silloin rakennusvaiheessa vähän sitä tulevaa sisältöä niin minun mielestäni tässä hankkeessa erityisesti nyt tarvittaisiin vähän sellaista positiivisempaa asennetta ja sitä, että me olemme tekemässä hienoa taloa hienoon tarkoitukseen. Musiikki on kuitenkin yksi niitä sektoreita, joilla Suomi on menestynyt jo ja voi menestyä tulevaisuudessa ja se voi ihan oikeasti olla yhä useammalle ammatti, millä pärjää maailmalla.

Ja ei se riitä, että me niitä musiikkiopistoja ja muita paikkoja rakennamme, kyllä meidän on rakennettava oikeasti sellaisia

7.5.2008

paikkojakin, missä ihmiset voivat esiintyä ja missä me voimme käydä heitä katsomassa. Se kuuluu siihen, että ei ole toista ilman toista. Ja sen takia tämän talon rakentaminen on erittäin tärkeää ja minä olen nähnyt moneen muuhun asiaan laitetaan paljon kevyemmin tällaisia rahasummia kuin tähän niin vähän ihmetyttää se, että miksi meidän tarvitsee tässä.

Ja vielä surullisempi olen siitä, että Yleisradiokin on sitten omalta osaltaan tehnyt tästä hyvin negatiivisen hankkeen, kun tämän kuuluisi olla positiivinen.

Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Kantolan ajatus tavallaan siitä, että tätä taloa nyt sitten todellakin jo tässä monttuvaiheessakin voisi lähteä markkinoimaan ja näitä toimintoja niin minusta tuntuu erittäin hyvältä ja samoin tämä ajatus valkokankaasta tai vastaavasta.

Nimenomaan itse olen aikaisemmin kiinnittänyt täällä huomiota siihen, että luvattoman rumilta näyttävät ne monet rakennuskohteet, joita kaupungilla on meneillään. Tämä hankehan on nyt Eduskuntatalon edessä ja kyllä tietysti kansanedustajille tekee ihan hyvää nähdä työntekoa ja työn teon jälkiä, mutta toisaalta myös voi se ympäristö olla siisti ja siihen voi silloin liittyä joko valkokangasta tai muita sellaisia reunoja, joihin olen aikaisemmin esimerkiksi Stockmannin osalta tai Vanhan Ylioppilastalon osalta viitannut täällä, jolloin ne ovat viihtyisän näköisiä, vaikka remonttia tehdään.

Toivottavasti nyt tämä valtuutettu Kantolan idea lähtisi elämään tämän keskustelun jälkeen.

Valtuutettu Sademies

Kiitoksia puheenjohtaja.

Tästä Musiikkitalosta muodostuu Suomen kulttuurihistoriallinen monumentti tuleville sukupolville ja sen rakentamisessa on huomioitu rakennuksen tuleva pitkä käyttöikä, joten se on rakennettava huolella,

7.5.2008

sillä osumalla ei tule kuin piip piip.

Ja tässä rakentamisessa on syytä ottaa huomioon tulevat energiatalousvaateet, ettei tätä taloa sitten, kun tämä suuri monumentti lämmitetään niin ei lämmitetä harakoille näitä miljoonia, jotka säästetään tässä rakentamisessa. Eli tulevaisuuden nousevat energiakustannukset on huomioitava, jo rakennusvaiheessa satsataan parempaan eristykseen hieman enemmän, maksetaan siitä hieman enemmän, ettei tulevaisuudessa pala rahat harakoille.

Kiitoksia.

Valtuutettu Ingervo

Kiitos puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Viime viikolla ajelin ratikalla 14-vuotiaan tyttäreni kanssa tästä Musiikkitalomontun ohi ja hän sanoi innostuneena, että ”hyvä kun tulee Musiikkitaloja, että saadaan viimeinkin niitä bänditiloja sitten nuorille oikein kunnolla ja tarpeeksi”. Sanoin sitten, että ”ei siihen taida kyllä niitä tulla”.

Mutta kieltämättä silloin jäin miettimään sitä, että kun Musiikkitalon urakkahinta näin nousee miljoonilla niin mitä samalla summalla voitaisiin saada, jos nuorilta kysyttäisiin, omaehtoisen musiikin toteuttamiseen. Ja miten me saamme jatkossa niin, että nuoria kuultaisiin näissä valmistuvan Musiikkitalon toiminnoissa niin, että he voisivat sitten kokea, että tämä Musiikkitalo on myös heille ja että niitä bänditiloja ja -taloja varmaan jonnekin muualle voitaisiin kuitenkin suunnitella. Samoista verorahoista kuitenkin on kyse ja kulttuurista.

Kaupunginvaltuuston varapuheenjohtaja Bogomoloff

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tämä on mielenkiintoinen keskustelu tietysti, mutta joltain osin tämä on nyt vähän myöhäissyntyistä.

Paikka on minun mielestäni erittäin hyvä, näillä kuvilla, näillä suunnitelmilla ja kustannuslaskelmilla, mitä nyt on, näillä mennään.

7.5.2008

Sen sijaan, muutama asia, johon haluaisin myös yhtä myöhäissyntyisesti kiinnittää huomiota. Yksi niistä on se, että kun tämä valmistuu niin meillä on aika lähellä toisiaan kolme laitosta, joissa on suurin piirtein samankokoiset katsomot, siinä 2000 suurin piirtein paikkaa ja yksi niistä on Ooppera, yksi on Finlandia-talo ja sitten tulee Musiikkitalo.

Olisin itse toivonut, että tähän olisi tehty sellainen 4000 hengen katsomo, koska sellaiselle kaupungissa on selkeästi kysyntää. Niin kauan kuin sellaista ei ole niin tietysti omalta osaltani en sinällään kaupallisessa mielessä sitä valita, mutta olisin pitänyt sitä aika tärkeänä, että siellä olisi voitu järjestää sitten suuremman mittaluokan tapahtumia.

Mitä sitten näihin kustannuksiin ja rakentamiseen muuten tulee niin siinä on kaksi tärkeää kysymystä. Toinen on valvonta eli sen rakentamisen tiukka valvonta niin taloudellisessa kuin teknisessä mielessä, pysytään siinä puitteissa, mitä on annettu. Ja toinen on tietysti, josta vois keskustella varmaan pidempäänkin, on sitten tämä ajoitus, että osuuko tämä nyt suhdannemielessä järkevään aikaan vai ei. Siinäkin asiassa olemme kieltämättä myöhässä.

Totesin listalta ilokseni, että kuitenkin tämä projektineuvottelumenettely, siinä on saavutettu selkeää menestystä ja siitä kiitos kuuluu kaupungin johdolle, joka on siinä varmasti ollut ahkerasti liikkeellä. Tämä voidaan nyt viedä eteenpäin näillä parametreilla, mitä on annettu ja olen tästä kritiikistä huolimatta ilman muuta päätösehdotuksen kannalla.

Valtuutettu Vikstedt (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Harry Bogomoloff peräsi valvontaa lisää, mutta meillä on keskusteltu yleisten töiden lautakunnassa eli HKR:n lautakunnassa valvonnan lisäämisestä, mutta edes työsuojelukorttien kouluttaminen on rakennuttajan mielestä liiallinen vaatimus. Siellä arvellaan, että se lisää kustannuksia. Tietenkin kun halutaan lisää valvontaa niin se tarkoittaa sitä, että pitää maksaa niille valvojille palkkaa.

Tässä on isoja ristiriitoja sillä tavalla, että nimenomaan, kun rakennetaan julkisia rakennuksia niin näissä on kaikkein eniten

7.5.2008

harmaata työvoimaa ja käytetään rumasti hyväksi ulkomaalaista työvoimaa. Valvontaa vain vähennetään. Valtio on luvannut vähentää työsuojelupiirien voimavaroja esimerkiksi ja ihan tosissaan tähän ei ole haluttu puuttua sen enempää kaupungin puolelta kuin valtionkaan puolelta. Että kyllä tuntuu olevan pelkästään ammattiliiton kontolla valvonta.

Monia asioita voitaisiin tehdä ja minun mielestäni ne eivät ole kustannuskysymyksiä. Voitto tulee kuitenkin veronmaksajan hyödyksi, kun hoidetaan asiat kunnolla.

Ei muuta, kiitos.

Valtuutettu Kolbe

Rouva puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Osa täällä tilassa läsnäolevista on viime viikkojen aikana viettänyt lyhyemmän tai pidemmän Berliini-nimisessä kaupungissa, jossa meidän Helsinkimme esiintyi erittäin ansiokkaasti. Berliinistä olemme oppineet sen, että siellä puretaan sellaista Tasavallan palatsi -nimistä rakennusta, joka symboloi nykysaksalaisten mielestä DDR:n raunio- ja rappioaikaa. Ja tämä Tasavallan palatsin purkutyö on ehkä samanlainen monumentaalinen aikahirviö, kuin meidän Musiikkitalomme rakentaminen, vain siinä toisessa ääripäässä. Berliinissä katsotaan Tasavallan palatsin raunioita ja meillä mennään katsomaan Musiikkitalon monttua.

Never mind, kysymys on tärkeästä asiasta ja kysymys on tärkeästä paikasta. Se alue, johon Musiikkitalo nyt on nousemassa, ei ole mikä tahansa kirkonkylän tori vaan se on ehkäpä Suomen tasavallan tärkein aukio, jonka suunnittelua viimeiset 90 vuotta on eri vaiheissa täällä tehty ja jonka jälkilölyjä nyt ehkä hengittelemme akateemikko Alvar Aallon ikään kuin jälkivaikutuksesta. Juuri Aalto muotoili 60-luvulla tälle aukiolle sen nykyisen merkityksensä kansallisten kulttuurirakennusten keskeisenä paikkana siten, että nämä kulttuurirakennukset eivät symboloi vain helsinkiläistä aktiivisuutta vaan koko tasavaltaisen Suomen ideaa ja identiteettiä.

Ja tietysti se, miksi rakentaminen on näin kauan kestänyt, on oma historiakertomuksensa, mutta olkaamme nyt iloisia siitä, että vihdoinkin sinne on nousemassa rakennus, joka ehkä ansaitsee juuri tällaisen

7.5.2008

kansallisen kulttuurirakennuksen merkityksen.

Valtuutettu Kantola totesi erittäin ansiokkaasti, että tässä on ollut hyvin kummallinen henki päällä. Viime vuosina kysymys on todellakin merkittävästä hankkeesta ja miten se kulttuuri siellä määrittyy, sehän on meistä käyttäjistä kiinni ja me annamme sille sen hengen ja idean. Soisi todellakin, että 2017, kun tätä tasavallaan 100-vuotisjuhlaa vietetään niin tämäkin alue olisi vihdoinkin arvoisassaan kunnossa.

Itsekin olin Pro Makasiini -liikkeessä mukana aikoinaan, mutta kunnallisdemokratia on toiminut, pulinat pois ja nyt siis tehkäämme kaikemme, jotta saamme nyt tämän rakennuksen arvoiseensa asemaan ja nousemaan mahdollisimman kivuttomasti ja pian.

Tietenkin soisi, että jollakin tavalla tuleva Musiikkitalo ilmentäisi sitä valtavaa rakennusaktiiviteettia ja dynamiikkaa, joka Helsingissä tällä hetkellä vallitsee. Uusia kaupunginosia syntyy ja siinä mielessä on jollakin tavalla paradoksaalista, että tätä monttua ei ole saatu täyteen. Ja todellakin siellä Berliinissä filharmoniasalissa kuulimme Helsingin kaupunginorkesterin hienon konsertin ja todella parin tunnin aikana ymmärsin, mikä on suurenmoisen akustisesti toimivan salin merkitys musiikin kuuntelulle. Se on aivan ainutlaatuista.

Berliinistä voi oppia myös sen, että siellä Tasavallan palatsin purkutyötä on siivittänyt aika hieno kaupunkihistoriallinen näyttely, jossa on kerrottu tämän rakennuksen historiaa. Ja olisiko mahdollista, että kun tällä alueella nyt sijaitsee Helsingin Kaupunginmuseon keskeinen toiminto, että saataisiin tällainen jonkinlainen ulkonäyttely, jossa tämän merkittävän tasavallan aukion suunnitteluhistoria kerrottaisiin ja kaikkia niitä toteutumattomia unelmia, joita tälle alueelle on suunnattu. Että siitä tulisi ikään kuin jo ennen rakennuksen valmistumista myös historiallisen näyttelyn tapahtumapaikka ja sillä tavalla me helsinkiläiset saisimme seurata, miten rakentaminen vihdoinkin etenee.

Toivomme tietysti, että kun Kauppatorille suunnitellaan elämyksellistä ristihotellia, että Töölönlahden rannalle saataisiin jonkinlaista aikamme elämyksellisyyttä ilmentävää WOW-arkkitehtuuriakin, että tästä rakennuksesta tulisi ainakin sisätilojensa osalta todellista elämystilaa. Eli voi kai tässä todeta, että myös ryhmämme on sitä mieltä, että pulinat pois ja nyt mahdollisimman nopeasti rakentamaan, jotta ainakin viimeistään 9 vuoden kuluttua voidaan juhlaa Helsingin ja Suomen parhaimman musiikkitalon suurenmoista akustiikkaa.

7.5.2008

Kiitos.

Valtuutettu Rantanen (vastauspuheenvuoro)

Puheenjohtaja.

Haluamatta olla mitenkään negatiivinen vain retorisena kysymyksenä nostan ilmaan, että miksihän se kuoppa ylipäänsä piti tehdä ennen kuin tämä hanke oli kasassa rahoituksineen?

Valtuutettu Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Varmasti siihen noin 7 vuoden takaiseen päätökseen tästä kaavasta ei sen tarkemmin pidä palata muuta kuin ehkä yhdeltä osalta, joka on ajankohtainen.

Valtuutettu Kolbe peräänkuulutti näyttelyä, jossa käytäisiin läpi tämän alueen historiaa. Silloin, kun tämä kaava hyväksyttiin valtuustossa niin silloinhan hyväksyttiin myös se, että pala makasiinia säilytetään. Se oli yksi osa sitä palapeliä, jolla valtuusto, jonka enemmistö oli kannattanut makasiinien säilyttämistä, saatiin käännettyä toiselle kannalle. Säilytetään pala makasiinia ja sitä käytettiin myös, että se nimenomaan rakennusvaiheessa voisi toimia näyttelytilana ja kertoa siitä historiasta, mikä alueella on.

Nyt kun mietimme, mitä tässä päivässä on tapahtumassa niin tietysti valitettavien tapahtumien johdosta tämä makasiinien pala on osittain palanut, mutta se on kuitenkin edelleen mahdollista tähän toimintaan ohjata, johon se on ajateltu. Sen vuoksi se myös suojeltiin kaavassa se osa.

Nyt kysymys onkin se, että rakennammeko humppapalatsin ja puramme tämän viimeisenkin muiston siitä, mitä alueella on aikaisemmin ollut vai toteuttammeko sen valtuuston tahdon, joka tämän kaavan hyväksymisen yhteydessä oli? Eli pala makasiinia säilytetään ja siinä keskustelussa nimenomaan tuotiin vahvasti esiin, että se toimisi näyttelytiloina tällä tapaa, kuin valtuutettu Kolbe täällä puheenvuorossaan toi ilmi. Ja kyllä minä edellyttäisin, että tältä osin

7.5.2008

valtuuston päätöstä toteutetaan. Muussa tapauksessahan valtuuston pitäisi tehdä uusia päätöksiä, ei valtuuston kaavapäätöksen yli voi kävellä ilman valtuuston uutta päätöstä.

Valtuutettu Ingervo (vastauspuheenvuoro)

Kiitos puheenjohtaja.

Täytyy myöntää, että tätä tanssipalatsia itse ainakin odotan vielä enemmän kuin tuota Musiikkitaloa, mutta en ymmärrä, miksi pitäisi olla ristiriidassa etteikö sitä makasiinin osaa, voitaisi löytää keinoa sille, että se voitaisiin silti säilyttää.

Valtuutettu Donner

Arvoisa puheenjohtaja.

Eri puolilla Suomeahan on rakennettu eräänlaisia kulttuurirakennuksia tässä viimeisten vuosikymmenten aikana ja ne seisovat aika lailla tyhjiillään. Minä toivon, että tämä Musiikkitalo kerran täytyy, mutta tässä keskustelussa ei ole oikeastaan halaistua sanaa puhuttu siitä, että mikä tulee olemaan sen toiminnan sisältö. Se minua aina ihmetyttää näissä hankkeissa.

Kun hankkeen toimitusjohtaja kävi kulttuurilautakunnassa selostamassa hanketta niin hän toi sinne suuren määrän piirustuksia ja teknisiä selostuksia, jotka nyt ovat aikansa eläneitä, mutta kun kysyin häneltä, että siellä tulee toimimaan 2 sinfoniaorkesteria, joiden ehkä yhteinen konserttimäärä ei voi ylittää 100:aa niin mitä tehdään 265 eli karkausvuosina 266 iltaa vuodessa. Hänellä ei ollut aavistustakaan tästä asiasta, ei karkausvuosistakaan.

Minä en usko, että tämä enimmäishinta pitää, mutta se nyt on toinen juttu, se nousee sitten varmaan vuoden kuluttua, jolloin minä en ole valtuustossa niin todetaan, että 15 miljoonaa lisää. Ja tähän liittyy toinen asia, joka ei ole millään tavalla selvitetty: Yleisradion rahoitusosuus. Täällä puhutaan vain valtiosta ja Helsingin kaupungista. Haluaisin tietää, milloin Yleisradio tekee tästä päätöksen eikä sellaista päätöstä ole näkynyt. Toisin sanoen, siellä on aikamoinen rahoitusaukko minun tietojeni mukaan.

7.5.2008

Sitten tähän substanssiin niin tietysti on niin, että maailman taitavin ja paras akustikko, jonka nimi ihme kyllä on Toyota, on jo valmistellut tämän päähallin akustiikkaa. Siitä tulee varmaan aivan mainio, vastakohtana Finlandia-talolle, että se sillä tavalla kylläkin varmaan tulee toimimaan.

Mutta vielä yksi havainto tässä lopuksi, kun en ole ollut mukana aikoinaan. Tämän kilpailun kuluessa, kun katsoin näitä muita ehdotuksia niin voidaan todeta, että rumin voitti. Eli toisin sanoen ei haluttu harrastaa seikkailua eli luoda siitä suomalaisen arkkitehtuurin muistomerkki vaan haluttiin luoda ruman suomalaisen arkkitehtuurin muistomerkki ja sellainenhan tästä möhkäleestä tulee. Se on melkein yhtä ruma, kuin se kuoppa, joka on sillä paikalla, kun te näette sen kuution sitten aikanaan.

Mutta toivotaan parasta ja lopuksi vain totean sen, että lyön vetoa muutaman euron siitä, että muutaman vuoden kuluttua tai vuoden kuluttua nostetaan taas enimmäishintaa ja peräänkuulutetaan edelleenkin Yleisradion osuutta. Ja Yleisradion talous on mitä on, että voin hyvinkin kuvitella, että se ei ole aivan varmaa, että se osallistuu. Kuka sitten lainaa nämä 30–40 miljoonaa, sitä minä en tiedä, mutta vastauksia ehkä saadaan.

Mutta vielä muistutan siitä, kun valtuutettu Kolbe tässä puhui vuodesta 2017. Toivon mukaan se valmistuu ennen sitä, koska vuonna 2017 monen mielestä valmistuu tämä keskustakirjasto suomalainen olohuone, jossa tulee käymään monin verroin ihmisiä, kuin konsanaan tässä Musiikkitalossa. Se on tärkeämpi hanke, kuin Musiikkitalo, mutta toivottavasti siitä pystytään tekemään poliittisesti yksimielisiä päätöksiä tästä keskustakirjastosta ja löytämään sille myös sopiva nimi, koska tähän on idiootti nimi. Mutta toivotaan, että se avataan sinä vuonna. Tästä Musiikkitalosta en niin hirveästi välitä.

Kiitos.

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa puheenjohtaja.

Yritän kahteen kysymykseen vastata. Valtuutettu Urho kysyi, että miten päästiin tähän hinnanalennukseen niin se osin avautuu tästä

7.5.2008

esittelytekstistä, mutta taustalla on siis se, että siirryttiin projektinjohto neuvottelumenettelyyn ja taustalla se, että tavoitehinnan alentamiseen päästiin sillä, että kun päästiin syvemmälle aliurakoihin ja päästiin purkamaan riskejä ja riskien vähenemisen kautta se tulee. Osin saattaa olla myös tekijänä se, että suhdannetilanne, niin kuin täällä mainitaan, on pikkusen erilainen ja näin ollen sitten Kiinteistö Oy Helsingin Musiikkitalon hallitus on esittänyt, että tavoitehinnaksi hyväksyttäisiin 140 miljoonaa euroa, joka niin kuin mainittu, on tavoitehinta, johon sisältyy myös riskien jakoa.

Sitten toinen kysymys, lopullinen hinta. Siihen en pysty vastaamaan, mutta itse uskon, että tässä on aika paljon hyvinkin realismia tässä hinnassa. Jos ottaa jotain vertailukohtaa niin tämä mainittu keskustakirjastohanke, jonka työryhmä julkisti tuotoksensa tässä pari kuukautta sitten niin heillä lähtöhintana on 4 000 euroa/bruttoneliö. Hankehan on noin 25 000 neliötä, tässä on 36 000 neliön hanke. Nyt hyväksyttävä tavoitehinta on aika linjassa tämän keskustakirjaston hinnan kanssa.

Sitten maailmalta tietenkin löytyy erilaisia hankkeita, jotka ovat olleet huomattavasti kalliimpia. Mutta itse kyllä olen varsin luottavainen siihen, että tässä ollaan varsin realistisessa hintatasossa ja nyt sitten ottaen myös huomioon sen, että tässä on varsin laajoja perustamistöitä. Tällä ajatuksella, että nyt, jos myönteiset päätökset eri osapuolilta tulevat niin silloin todellakin olisimme siinä tilanteessa, että avajaisia voitaisiin viettää joskus loppukevällä 2011, siis tämän tiedon mukaan.

Sitten valtuutettu Donner puhui käyttäjistä niin talossahan on siis, niin kuin kaikki tiedämme, kolme osakasta, joista suurimpana valtio, Senaatti-kiinteistöt käyttää sitä ääntä, mutta siis Sibelius Akatemia. Sibelius Akatemiaan ei toimi pelkästään illalla vaan myös päiväsaikaan siellä on laajaa toimintaa. Sen lisäksi Radion sinfoniaorkesteri eli YLE ja meidän kaupunginorkesterimme, mutta tavoitteena on tietenkin Musiikkitalolle, että se ei ole pelkästään näiden kolmen toimijan tila vaan esimerkiksi Finlandia-talo on varautunut siihen, että voisimme tehdä yhteistyötä niin, että niitä aikoja ja tiloja kun on olemassa niin mahdollisimman täysillä käytettäisiin niin, että sen käyttäjinä sitten olisivat ulkopuoliset tahot, jotka omalta osaltaan näiden vuokrien ja käyttömaksujen myötä osallistuisivat kustannuksiin.

Sitten valtuutettu Donner kysyi tästä YLEn päätöksestä. Kun tähän vaiheeseen etenimme eli yhdessä, yksissä tuumin olemme viemässä näitä päätösesityksiä, että tämä projektinjohtomenettely voitaisiin

7.5.2008

aloittaa ja sitä kautta urakka saataisiin eteenpäin niin silloin olimme yhteisymmärryksessä siitä, että nämä päätökset tulisi tehdä toukokuun loppuun mennessä. Tarkkaa päivämäärää YLEn aikataulusta en tiedä, mutta tästä olemme lähteneet, että toukokuun loppuun mennessä kaikki osapuolet olisivat myönteisen päätöksen asiassa tehneet.

Valtuutettu Helistö (vastauspuheenvuoro)

Kiitos rouva puheenjohtaja.

Nyt kaupunginjohtaja vastauksessaan nosti niitä asioita esiin, jotka minulle tulivat mieleen valtuutettu Jörn Donnerin puheenvuoron aikana.

Valtuutettu Donner vähän jatkoi tätä nälvimistä ja klassisen musiikin motkottamista siitä, että tämä nyt on jollain lailla epäonnistunut hanke. Ymmärrän Donneria siinä mielessä, että hänen taiteilijana pitääkin olla eräänlainen vastarannan kiiski. Elokuvillaan hän on hyvin osoittanut sitä, aikoinaan.

Erityisesti minua kyllä vähän ihmetytti hänen kysymyksensä siitä, että mitä tapahtuu, jos Yleisradio ei tulekaan mukaan. Luulisi Donnerin myös liikemiehenä ymmärtävän, että tähän on ihan varma hanke jollekin ulkomaiselle investorille tulla mukaan, jos niin sanotusti Helsingin ja valtion rahat eivät riitä.

Tämä on idioottivarma bisnes rahoittajalle, siellä on hyvät vuokralaiset, jotka maksavat kovaa vuokraa. Että kerää nyt jotain rahastoa sinäkin, sinähän olet varakas mies niin mene mukaan siihen niin saat vielä hyvät eläkerahat.

Valtuutettu Vehviläinen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Käytyä keskustelua kuunnellessa ei ole päässyt ihan jyvälle, mikä on kyseisen asian sisältö.

Olemme päättämässä Musiikkitalon enimmäishinnan korottamisesta, emme kaavasta, emme raunioista, emme montuista, minkälaista työvoimaa alueella on käytetty tai tullaan jatkossa käyttämään.

7.5.2008

Tärkeintä on se, että Helsingin kaupunki omalta osaltaan sitoutuu siihen esitykseen, joka tällä hetkellä on esityslistan tekstinä.

Me olemme valmiita hyväksymään aiemman päätöksemme ja osallistumme 26 %:lla hankkeen toteuttamiseen. Ja kun täällä ollaan oltu huolissaan siinä, että mitä tapahtuu niinä muina iltoina kuin niinä 100:na iltana, jotka Radion sinfoniaorkesteri ja Helsingin kaupunginorkesteri ehkä konserttejaan tulevassa Musiikkitalossa esittävät, niin täytyy muistaa, että 48 % niin kuin kaupunginjohtaja jo totesi, on Senaatti-kiinteistöillä ja se tarkoittaa korkeakoulun rakentamista Töölönlahdelle. Nuorten virtaa aamusta iltaan, nuorten osallistumista eri tavoin musiikin tuottamiseen, opettelemiseen ja esittämiseen.

Meidän on syytä olla iloissamme siitä, että meille tulee uusia oppilaitoksia, joissa voidaan asianmukaisissa tiloissa myös harrastaa sellaista kulttuurilajia, jossa on, niin kuin valtuutettu Kantola jo totesi, on ollut näyttöä ja tulee olemaan tulevaisuudessakin käyttöä, että Suomi pärjää musiikin saralla.

Valtuutettu Lahti

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Käytän tämän puheenvuoron siksi, että tämän mittaluokan asiassa on niin valtava gappi, niin valtava heitto. Se 108 miljoonaa, jota ollaan nyt ylittämässä 32 miljoonalla, tullaan 140:een ja korkeimmat tarjoukset ovat olleet 180 miljoonaa. On hyvin epämieluisaa vastuullisena tehdä tällaisessa asiassa näin suuren haarukan vallitessa päätös rakentaa tämä hanke.

Minä ymmärrän, että hanke herättää tunteita voimakkaasti ja silloin ilman muuta tällainen kylmä, viileä harkinta jää taka-alalle. Se, että tällainen projektijohtourakointi nyt toteuttaa tätä hanketta, on tietysti sinänsä hyvä, koska silloin se riski on lyöty sinne projektiurakoijalle, mutta sen toiminnan luonne on sellainen, että se jakaa edelleen tämän hankkeen eri alihankkijoille eli kilpailuttaa niitä. Ja kyllä sitä kautta kilpailu toteutuu, mutta ne rahat jäävät sen firman taskuun, joka näin toteuttaa tämän projektin.

Arvoisa puheenjohtaja.

7.5.2008

En vastusta tämän hankkeen eteenpäin viemistä, koska se vain sotkee yhä enemmän asioita. 140 miljoonaa Helsingin mittakaavaresursseissa on sitä luokkaa, että tämä ei nyt tähän kaadu. Mutta olisin kyllä kovasti peräänkuuluttamassa sellaista vastuullisuutta ja suunnitelmallisuutta näihin hankkeisiin, että todella otettaisiin huomioon, missä suhdannetilanteessa ne tehdään, sellainen jana tulevaisuuteen, arviointi siitä ja tällaiset hankkeet, jotka ovat yhteisöllisiä, saisivat noudatella pikemminkin sitä, että työllistetään silloin, kun on matalasuhdanne ja vältetään sitä korkeasuhdanteen täyden kapasiteetin kilpailuttomuutta.

Arvoisa puheenjohtaja.

Tässä tämä sanoisinko ajattelu siihen, että jatkossa osto-osaamisenkin lisäämisen kautta saadaan säästettyä kaupungille rahaa.

Kiitoksia.

Kaupunginvaltuuston varapuheenjohtaja Bogomoloff

Arvoisa puheenjohtaja.

Tarkoitukseni ei ollut pitkittää tätä viihtyisän illan sujumista, mutta teenpä sen kuitenkin, koska näen, että sille näyttää olevan tilaisuus.

Täällä minun mielestäni on kaksi valtuuston ykköskulttuurista pitäneet hyviä puheenvuoroja, professori Kolbe ja Jörn Donner ja arvostan molempia hyvinkin korkealle näkemyksissään ja molempien puheenvuoroja pikkuisen kommentoisin.

Donner totesi tässä, että nyt tehdään ruma suomalaisten arkkitehtien piirtämä rakennus. En ota tähän nyt tässä yhteydessä kantaa, en ole nähnyt sitä valmiina enkä muista edes kovin tarkkaan siitä, miltä se siinä näytti. Mutta kyllähän suomalainen aina haasteen ottaa vastaan, nimittäin ulkolaiset arkkitehdithän pääsivät tekemään siihen jo Kiasman, joten jos siitä vielä panee rumemmaksi niin minusta se vaatii jo pikkuisen paneutumista eikä sitä ihan olemattomilla taidoilla ylitetä.

Suomessahan on, kuten tunnettua, maailman parhaat suomalaiset arkkitehdit, siitähän ei ole koskaan vallinnut pienintäkään epäselvyyttä. Mitä sitten tähän Berliinin raunioihin tuli niin siinä varmasti saksalaisilla on omalla tavallaan kestämistä, kun puretaan vanhoja volkseigene-

7.5.2008

rakennuksia sieltä pois. Mutta toisaalta, berliniläisten tuskaa raunioiden katselemisessa ehkä helpottaa se, että siihen totuttauduttiin jo 60 vuotta sitten.

Valtuutettu Donner

Arvoisa puheenjohtaja.

En nyt halua jatkaa tätä kulttuuripoliittista keskustelua muulla kuin sillä, että haluan vakuuttaa valtuutettu Helistölle, että tämä niin sanottu motkottaminen ei merkitse sitä, että vastustaisin klassista musiikkia. Päinvastoin, valtuutettu Helistö voisi kysyä Esa-Pekka Saloselta tai Sarasteelta, mitä mieltä minä olen, jos haluaa tietää tästä.

Mutta anna minun nyt lopettaa kuitenkin tämä puheenvuoro sillä, että minusta asiallinen kritiikki koskien tämän Musiikkitalon tulevaisuutta, sen sisältöä, asiallinen keskustelu olisi paikallaan, ehkä ei tänä iltana, mutta jonain muuna päivänä siksi, että tämä on keskeinen asia. Pelkään tyhjiä, kolkkoja rakennuksia, mutta toivon mukaan tämä minun profetiani ei toteudu ja tämä keskustelu enimmäishinnasta ei jatku eli toisin sanoen, ehkä pääsemme edes lähelle sitä hintatasoa, josta tässä nyt on kyse.

Kiitoksia.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Päätösesityksen mukaan me olemme päättämässä enimmäishinnasta. Kiinnitin huomiota siihen, että ylipormestari puhui koko ajan tavoitehinnasta. Eräät valtuutetut ovat täällä jo lupailleet urakoitsijalle enemmänkin maksua tästä rakennustyöstä.

Minusta kaupungin näinkin merkittävässä hankkeessa ja näinkin suurten summien kyseessä ollessa pitää ottaa tiukka linja. Me olemme tässä hankkeessa nähneet, että kaupunkia yritetään yksinkertaisesti huijata. Ja se huijaus ei lopu koskaan, jos kaupungin oma johto puhuu vain jostakin tavoitehinnasta, joka on ehkä melko realistinen, mutta ei siis olekaan sitova.

7.5.2008

Muistuttaisin siitä, että me olemme tekemässä päätöstä hankkeesta, jonka pääurakoitsija kasvatti omaa liikevoittoaan viime tilikaudellaan noin 50 %:lla, jos oikein muistan sen luvun, mutta erittäin paljon ja ilmoitti tehneensä historiansa suurimman voiton. Kyllä jossain vaiheessa pitää kaupungin ilmoittaa, että ei sitä voittoa julkisilla verovaroilla loputtomiin kasvateta.

Valtuutettu Pajamäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämä hanke meni jo kaupunginhallituksesta sellaisenaan läpi ja olisi minun puolestani voinut mennä täällä muutenkin sen takia, että tämä on jo ihan tarpeeksi surullinen hanke tässä vaiheessa.

Mutta en malta olla puuttumatta nyt muutamiin puheenvuoroihin, mitä tässä on käytetty. Kysymyksessä on kuitenkin kulttuurimaisema, jonka me tuhosimme, jossa oli jo kiistämättä silloin, valtuutettu Vehviläinen, nuorten jatkuva virta, jota Vehviläinen toivoi nyt tälle tulevalle Musiikkitalolle. Musiikkitalosta on jo karsittu kaikki muu, joka ei oikeastaan liity varsinaisesti musiikin tuottamiseen ja koulutukseen eli ne isot kansalaistilat, joita meille silloin luvattiin.

Ja mitä tulee tähän Musiikkitaloon bisneksenä, jaan siis valtuutettu Donnerin ajatuksen täysin siitä, että meillä ei ole arvioita vielä vähäisessäkään määrin siitä, että mitkä todelliset kustannukset ja lopulliset kustannukset tulevat olemaan. Ja se, mitä ei ole laskettu ollenkaan, en ole kuullut siitä kaupungilta, en Yleisradiolta, on se, minkälaiset käyttökustannukset tällä talolla tulee olemaan. Miten ne jakaantuvat, kuka ne maksaa? Yleisradiolla saattaa olla mahdollisuus tulla tähän hankkeeseen mukaan, mutta käyttökustannuksista me sitten tappelemme vuosikaudet.

Helistö ymmärtää todella hyvin bisneksestä, jos tajuaa, että tämä on todella oikein suurta bisnestä. Suosittelen Helistöä sinne Oopperan hallituksen paikkaan myöskin.

Valtuutettu Ikävalko

7.5.2008

Puheenjohtaja.

Valtuutettu Pajamäki toi tässä oleellisen asian esiin. Täytyy varmaan muistuttaa siitäkin seikasta, että he, jotka Musiikkitaloa tälle tontille aikoinaan vastustivat, vastustivat sitä paitsi sen edellisen toimintojen ja makasiinien tuhoutumisen takia, myöskin sen takia, että tämä tilaohjelma, mikä tässä oli alunperin suunnitteilla, on aivan liian haasteellinen noin pienelle tontille. Siitähän karsittiin jo olennaisia osia, niin kuin valtuutettu Pajamäkikin toi esiin, jo aivan alkuvaiheessa ja sitä on karsittu edelleen, kustannussyistä ja myös siitä yksinkertaisesta syystä, että se on aivan liian pieni ja haasteellinen tilana.

Ja varmasti tämä tekee senkin, että kustannuslaskentaa on erittäin vaikeaa suunnitella ja seurata. Joten nyt tavallaan sitten niitetään sitä viljaa, mitä ollaan kylvetty aivan väärään paikkaan ja väärin perustein.

Kiitos.

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Hakanen kysyi näistä käyttämistäni termeistä.

Ensinnäkin siis totean, että Musiikkitalon tavoitehinta on tämä päätösesityksessä esitettävä 140 miljoonaa euroa, mutta kuitenkin Helsingin kaupunginvaltuusto on tekemässä enimmäishinnasta 140 miljoonaa euroa, joka tarkoittaa Helsingin kaupungin osuudeksi tällä prosenttiosuudella 36,4 miljoonaa euroa. Kiinteistö Oy Helsingin Musiikkitalo taas tehdessään urakkasopimusta tämän projektinjohtomenettelyn kautta on hyväksymässä tavoitehintaurakkaa eli tästä tämä terminologiaero.

122 §

Esityslistan asia nro 6

7.5.2008

TOIMISTOTONTIN VARAAMINEN CAPMAN RE II KY:LLE JA CAPMAN REAL ESTATE I
KY:LLE UUTTA TOIMISTOTALOA VARTEN SEKÄ HAAGAN TONTIN 29015/1
VUOKRAUSPERUSTEET

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tässä kaupunginhallituksen ehdotuksessa on kysymys toimistotontin varaamisesta sijoitusyhtiö CapManin kiinteistöyhtiölle ja esitykseen sisältyy osto-optio.

Esittelytekstin mukaan tätä osto-optiota pidetään perusteltuna, koska se mahdollistaa suuren terveydenhoito- ja biotekniikan tuotteita myyvän yhtiön Suomen toimintojen keskittämisen Helsinkiin. Nyt on kuitenkin niin, että samaisen esittelytekstin mukaan tätä tonttia, vuokrasopimusta osto-optiolla ei olla tekemässä tämän suuren terveydenhoito- ja biotekniikan tuotteita myyvän yhtiön kanssa vaan sopimusta ollaan tämän esityksen mukaan tekemässä sijoitusyhtiö CapMan Real Estate -kiinteistöyhtiölle. Tämä sijoitusyhtiö irtaantui esimerkiksi viime vuonna pelkästään pääkaupunkiseudulla 22 isosta kiinteistöstä, joita se oli omistanut vain 2 tai enintään 3 vuotta. Eli kaupunki ei ole tällä päätösesityksellä turvaamassa mitään elinkeinopoliittista etua itselleen tai intressiä millään pysyvällä tavalla vaan se jää täysin riippumaan siitä, mitä tämä sijoitusyhtiö seuraavaksi aikoo tehdä.

Varmaa, näin olettaisin, on tässä ainoastaan se, että sijoitusyhtiö kyllä laskee hyötyvänsä tästä kaupasta. Kaupungin talouden kannalta mitään tarvetta tällaiseen myymiseen ei ole, kuten hyvin voimme tänäkin päivänä meille jaetusta aineistosta todeta. Talouden seurantaraportin mukaan tämän vuoden ylijäämäksi ennustetaan 236 miljoonaa euroa.

Kun luin tätä päätösesitystä, heräsi myös kysymys, onko tämä hinnoittelu aivan paikallaan. Myönnän, että en ole kiinteistöbisneksen asiantuntija, mutta jos katsomme esittelytekstiä niin sen mukaan hinnoittelu perustuu Pitäjänmäen alueen keskimääräiseen toimitilatonttien hinnoitteluun. Nyt ei kuitenkaan olla keskimäärin Pitäjänmäellä vaan ollaan aivan täsmälleen Hämeenlinnanväylän ja Metsäläntien kulmauksessa erittäin hyvällä, liikenteellisesti erinomaisella paikalla. Poikkeuksellisen hyvällä paikalla firmalle, joka

7.5.2008

harrastaa terveydenhoito- ja biotekniikan tuotteiden myyntiä.

Eli kysyisinkin, mihin perustuu tämä käsitys siitä, että Pitäjänmäen keskimääräinen toimitilahinnoittelu on oikea hinnoittelu tuolle alueelle?

Lopuksi haluan esittää, että valtuusto palauttaa Haagan toimistotontin varaamista koskevan esityksen uudelleen valmisteltavaksi niin, että vuokrasopimukseen ei sisälly osto-optiota.

125 §

Esityslistan asia nro 9

MELLUNKYLÄN TONTTIEN 47203/7 JA 18 SEKÄ LIIKENNE-, PUISTO- JA KATUALUEIDEN
(MELLUNMÄEN OSTOKESKUS JA SEN YMPÄRISTÖ) ASEMAKAAVAN MUUTTAMINEN

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

Esittelytekstissä on todettu, että tämä kaavoitus ennen lopullista päätöstä edellyttää sopimuksen ja totean, että 6.5.2008 on mainittu sopimus tehty kaupungin ja Kiinteistö Oy Mellunmäen liike- ja toimintakeskuksen välillä.

Valtuutettu Malinen

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämä on erinomainen hanke. Mellunmäen vanha ostoskeskus on hieman kituuttanut ja tämä on nimenomaan hyvä, että siihen saadaan asuntoja lisää ja aivan lähelle metroasemaa. Hieno homma.

7.5.2008

126 §

Esityslistan asia nro 10

VUOSAAREN KORTTELEIDEN NRO 54080 JA 54084 YM. ALUEIDEN
(ULAPPASAARENTIEN YMPÄRISTÖ) ASEMAKAAVAN MUUTTAMINEN

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja.

Samoin kuin edellisessä asiassa, tässäkin oli todettu, että kaavoituspäätös vaatii ennen sen tekemistä tuon sopimuksen ja esisopimuksen ja totean, että samoin 6.5.2008 on sopimus ja esisopimus kaupungin ja Kiinteistö Oy Helsingin Satamasaarentie 3:n kanssa tehty.

Valtuutettu Luukkainen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tämä kaava mahdollistaa Vuosaaren vanhan lämpökeskuksen tontille rakentamisen, sellaisen uuden, niiden viereisten terassitalojen tyyllisen uudisrakennuksen ja myös loft-tyyppisten asuntojen rakentamisen niihin vanhoihin lämpökeskuksen rakennuksiin. Tältä osinhan kaikki on hyvin ja myös naapuritontille tämä asia sopii.

Mutta siinä on se ongelma, että asunto-osakeyhtiö Säästöniemellä, joka on siis se Vuosaaren terassitaloyhtiö, on 150 autopaikan rasiteoikeus tämän Vuosaaren Lämmön eli Satamasaarentie 3:n tontilla. Se rasiteoikeuden pysyvyys on hyväksytty kaikissa oikeusasteissa ja sitä rasiteoikeutta ei voi kumota, ellei sen tarpeellisuus häviä ja näinhän ei ole käynyt. Eli kaupunki ei voi kaavalla

7.5.2008

lähteä kumoamaan tätä rasiteoikeutta.

Kuitenkin tässä kaavamuutoksessa autopaikat, nämä rasiteoikeuden alaiset autopaikat, on siirretty tämän yhtiön tontille ja tontin viereen siihen Ulappasaarentien pienelle viherkaistalle, jossa on jo ennestään ahdasta. Asunto-osakeyhtiö Säästöniemi ilmoittaa muistutuksissaan, että näiden autopaikkojen sijoittelu terassitalojen julkisivun eteen on yhtiön kannalta kohtuuton ja merkitsee elinympäristön merkityksellistä heikkenemistä ja sitä ei voi perustella asemakaavallisilla näkökohdilla tätä autopaikkojen laittamista siihen.

Yhtiö on esittänyt vaihtoehtoisia paikoitusratkaisuja, ollut jopa valmis ottamaan osan niistä omalle tontilleen muuhun kohtaan, mutta kaupunkisuunnitteluvirasto on ollut tässä täysin jääräpäinen. Tämän lisäksi kaupunki ottaa tai tässä kaavassa esitetään, että oikeanpuoleinen jalkakäytävä otetaan pois ja siihen tulee niitä autopaikkoja, jolloin kadusta tulee liikenneturvallisuusmielessä hyvin vaarallinen. Ja tämä on seikka, johon myös Vuosaaren seura ja asukasyhdistykset ovat kiinnittäneet omassa lausunnossaan huomiota.

Täytyy muistaa, että sen saman kadun pätkän varrella on myös Alepa, joka on auki suunnilleen 7/24, joten siinä on liikennettä muutenkin hyvin paljon. Tämä yhtiö, jolla siis tämä rasiteoikeus on ja jota nyt yritetään tällä kaavalla muuttaa, on moittinut kaavaa ja sanoo, että jos tämä kaavamuutosehdotus menee läpi niin sitten yhtiö ei voi mitään muuta tehdä kuin ryhtyä käyttämään valituskierrettä. Ja sehän tarkoittaisi sitä, että kuluisi vuosia ennen kuin tämä kaava toteutuisi ja kuluisi vuosia ennen kuin näitä tarpeellisia asuntoja ryhdyttäisiin rakentamaan, jos sitten koskaan.

Tämä rasiteoikeushan on oikeasti vahva, siis sitä ei voi kaavoituksella eikä kaupunki yksipuolisesti poistaa. Tämän listan mukaan taloyhtiöitä on kuultu, mutta ei kuunneltu. Minusta tällainen kaavoittaminen on hirveän vastuutonta, koska eihän näin voi kaavoittaa, että tässä tekstissä sanotaan, että ”kaavan toteuttaminen edellyttää lämpökeskustontin ja terassitalotontin omistajien pääsemistä ratkaisuun lämpökeskustontin autopaikkarasitteesta”. Miksi tehdä valmiiksi sellaista kaavaa, joka tiedetään ennalta, että se johtaa pitkään prosessiin ja kaava ei tule sitten toteutumaan?

Eli autopaikkakysymyshän pitää ratkaista tässä ja nyt eli tässä kaavoitusvaiheessa sellaisella tavalla, että se tyydyttää tätä rasitusoikeuden menettävää yhtiötä, jolloin sitten päästään siihen, että kaavaa voidaan toteuttaa.

7.5.2008

Arvoisa puheenjohtaja.

Näillä perusteilla esitän, että tämä asia palautetaan uudelleen valmisteltavaksi siten, että autopaikkakysymys ratkaistaan kaavassa Asunto Oy Säästöniemeä tyydyttävällä tavalla.

Kiitos.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja.

Kyseessä on kohtuullisen pitkän valmistelun kautta tullut tyypillinen täydennysrakentamisen ja tiivistävään kaupunkikuvaan tähtäävä kaava, jossa ei tietenkään kaikki yksityiskohdat ole helppoja ja erityisesti silloin naapuriosakeyhtiöitten kanssa ollaan kahta mieltä eri ratkaisuista.

Tässä kaavassa, kun nyt päätetään kaavasta nimenomaan, on keskeistä todeta se, että tämänhetkinen tilanne on se, että tuolla toisella tontilla on tuo Vuosaaren vanha käytöstä poistettu lämpökeskus ja myös siellä varsin heikossa kunnossa olevia pysäköintitiloja. Ja näiden purkaminen tai suojelu tuon lämpökeskuksen osalta ja pysäköintilaitoksen osalta, se aivan akuutti tilanne vaatii toimenpiteitä. Kuitenkin tilanne on se, että pysäköintilaitoksen ja lämpökeskuksen omistaja osakeyhtiö on lopettanut toimintansa jo vuonna 1990 ja yhtiöllä ei ole ilmoituksen mukaan varallisuutta eikä tuloja, joilla se voisi huolehtia lämpökeskuksen piipun ja pysäköintilaitoksen korjauskustannuksista.

Eli mikäli tämä päätös palautetaan uudelleen valmisteluun ja koska ratkaisu kohta ilmenevillä syillä ei ole millään tavalla helppo, niin tämä varsin epätydyttävä tilanne tulee säilymään siellä ja kaupunginkaan osalta ei ole annettu mitään ratkaisumahdollisuutta. Eli tämä ehkä on tärkeintä pitää mielessä, että tämä on yksi niistä ratkaisuista, joilla tämä pattitilanne voidaan purkaa ja mikäli me emme sitä pura tavalla tai toisella niin tilanne jatkuu varsin kiusallisena.

No sitten toinen lähtökohta on se, jonka valtuutettu Luukkainenkin tässä totesi, että rasiteoikeutta ei tällä päätöksellä pureta ja näiden kahden asunto-osakeyhtiön, kiinteistöosakeyhtiön välinen tilanne säilyy

7.5.2008

niiden keskinäisenä siviilikysymyksenä. Ja siinä mielessä tämä päätös kaavoituksesta ei tosiaan niihin oikeuksiin puutu. Myös tämän uuden, entisen lämpökeskuksen tontilla sijaitsevan asuntorakennuksen rakentaminen vaatii kaavan mahdollisesti aikanaan tultua lainvoimaiseksi tietenkin rasiteoikeuden ratkaisemista ennen kuin lainvoimainen rakennuslupa voidaan säätää. Eli siinä mielessä näiden kahden yhtiön väli, jossa valitettavasti kaupungilla ei ole osaa eikä arpaa eli molemmat ovat yksittäisiä yhtiöitä niin tulee käsitellä toisaalta siinä rasitetöimituksessa ja toisaalta sitten rakennusluvan yhteydessä.

Sen jälkeen sitten, eli toisaalta tämä on nykyisen tilanteen toivottavasti eräs ratkaisumahdollisuus ja toisaalta, että tähän rasitekiistaan ei tällä päätöksellä puututa. Sen jälkeen on syytä katsoa, miten tämä asia on edennyt. Ja kaupunkisuunnittelulautakuntahan on yksimielisesti tammikuun loppupuolella todennut, tämän toisen yhtiön eli Helsingin Satamasaarentie 3:n ensinnäkin ehdotuksesta tämä kaava on lähtenyt liikkeelle ja sitten on käsitelty varsin seikkaperäisesti täällä esittelylistan sivuilla 71–72 ainakin suomenkielisissä versioissa tätä Asunto Oy Säästöniementien ehdotusta tilanteen ratkaisemisesta.

Eri yksittäisillä perusteilla, mitkä on täällä siteerattu, on todennut, että tämän toisen osapuolenkaan ratkaisu ei olisi mahdollinen. On kyseessä pohjavesikysymykset, on kysymyksessä rakentaminen kahteen tasoon sille nykyiselle tontille ja niin edelleen ja myös eräät infra- ja verkostokysymykset, muun muassa olemassa olevat kaukolämpöputket. Eli sellaisenaan en toivoisi, että valtuusto suin surmin täältä lähtee tekemään päätöksen, että tämä asia ratkaistaisiin muistutuksessa esitetyllä tavalla. Ainakin toivoisin aika vakaata harkintaa niille argumenteille, mitä kaupunkisuunnittelulautakunta on tämän vastaehdotuksen tai oman näkemyksensä perusteeksi tehnyt.

Eli kaiken kaikkiaan kaava ei ole missään nimessä helppo. Se on yksi ratkaisumahdollisuus. Nämä uudet autopaikat, jotka on osoitettu tuohon tienvarseen ja osittain sitten toisen yhtiön tontille, mahdollistavat sen, että tuo rasiteoikeus sitten ratkaistaan osittain varmaan taloudellisena korvauksena ja osittain sitten löydetään uudet autopaikat vuosaarelaisittain kohtuullisen tavanomaisen pysäköntiratkaisun kautta. Ei varmaan paras ratkaisu missään nimessä, mutta sen jälkeen kun pohditte sitä, että onko tämä ratkaisu huono niin toivon koko ajan pidettävän mielessä sen, että nykytilanne on ehdottomasti tätäkin huonompi.

Kiitos.

7.5.2008

Valtuutettu Luukkainen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä totesi puheenvuorossaan, että tämä päätös ja tämä kaava nyt ratkaisisi tämän pattitilanteen, joka tässä on. Itse näen asian juuri päinvastoin, että nyt jos hyväksytään tämä kaava niin tämä pattitilannehan vasta pysyykin ja hamaan tulevaisuuteen.

Koska nimenomaan, kun tässä sanotaan, että kaavan toteuttaminen edellyttää lämpökeskustontin ja terassotalontin omistajien pääsemistä ratkaisuun lämpökeskustontin autopaikkarasitteesta niin tässä tavallaan kaavoittaja ja kaupunki vetäytyvät ulkopuolelle ja odottavat, että nämä kaksi ikään kuin saunan takana ottavat mittaa toisistaan. Ja sehän on täydellinen pattitilanne, koska eihän kukaan halua luopua omasta rahanarvoisesta rasiteoikeudestaan korvauksetta ja taas toinen yhtiö ei varmastikaan halua ottaa siitä taloudellista rasitetta itselleen, että kaavallahan se pitää oikeasti ratkaista. Kaavaanhan ne autopaikat pitää merkitä sellaiseen paikkaan, että ei tällaista pattitilannetta synny.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Niin minä olen ymmärtänyt, että tämä kaava on kaikilta muilta osin ihan hyväksyttävissä ja kaikki paikallisetkin pitävät sitä ihan kelpollisena, mutta tämä parkkipaikkakysymys, jonka Hannele Luukkainen nosti esiin, on se, joka tässä kivenä kengässä vääntää.

Minä olen kyllä taipuvainen ajattelemaan, vaikka ymmärrän, että ongelma on aito niin kuin kuultiin Penttilän puheenvuorossa niin sitä on kaavallisesti hirveän vaikea ratkaista. Voi olla, että se johtaa valituskierteisiin ja voi olla, että tämän kaavan toteuttaminen ei onnistu heti tai koskaan siksi, että siitä käydään oikeutta ja sitten näitä rasiteoikeuksista tehtäviä sopimuksia ei synny tai muuta vastaavaa.

Mutta minä ymmärsin, että ne esitykset, kuinka ne autopaikat voitaisiin sinne muuten sijoittaa niin sitä ratkaisua ei oikeastaan ole löydetty. Ja tämä tässä on varsinaisena ongelmana.

7.5.2008

Minä ajattelin esittää pöytäkirjan, joka kuuluu näin:

Valtuusto edellyttää, että parkkipaikkojen uudesta sijoittamisesta johtuvia ongelmia yritetään ratkaista käytännön keinoin ja jatkosuunnittelussa huomioiden.

Se ei tietenkään poista sitä perusongelmaa, että niitä autoja on liikaa suhteessa siihen paikkaan niin kuin niitä ylipäänsä on Helsingissä liikaa, by the way. Mutta sen kanssa nyt joudutaan elämään, että nyt mietitään sitten jatkosuunnittelun kohdassa se, että kuinka nämä turvallisuusongelmat ja esteettiset ongelmat ja kevyen liikenteen liikkumiseen liittyvät ongelmat nyt sitten ratkaistaan kaavan ilmaisemissa rajoissa. Se tarkoittaa sitten yleisten töiden lautakunnan keinoja ja tietysti jatkosuunnittelussa, kyllähän kaavoitustakin sitten myöhemmin tehdään.

Mutta perusongelma on se, että tämän parempaa minä en nyt keksi itse ratkaisua tuohon asiaan, mutta ainakin valtuusto hyväksyessään tällaisen pöytäkirjan osoittaa myötätuntoa ongelman ratkaisemisessa ja nimenomaan rasiteoikeudesta, sen menettämisestä kärsivän asunto-osakeyhtiön suuntaan. Jos siellä joku hyvä suunnittelija pystyy parantamaan tilannetta niin ehkä se alentaa sitä valittamisen kynnyksiä ja saadaan tämä kaavaprosessi eteenpäin.

Kiitoksia.

Valtuutettu Lohi

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tämähän on todella melko vaikea asia. Huomauttaisin siitä, että tätä kaavaa on tahkottu vuodesta 2001. Siinä oikeastaan koko ajan se ongelma on ollut nämä parkkipaikat.

Tämähän on tietysti vähän erikoinen tilanne, että aikanaan on luotu tällaiset rasitepaikat terassitaloille, mutta olosuhteet tosiaan sen jälkeen ovat muuttuneet. Lämpökeskustontti, jolla nämä paikat olivat, on käynyt entiseen tarkoitukseen tarpeettomaksi.

Tässä on nyt sitten otettava kyllä huomioon ja asiakirjoista erityisesti sieltä liiteaineistosta ilmenee, että tämä autopaikkakymys on erittäin

7.5.2008

monen vaihtoehdon mukaan tutkittu. Asunto-osakeyhtiö Säästöniemi eli terassitalot on esittänyt monia vaihtoehtoja, mutta eri syistä sen esittämät vaihtoehdot eivät ole voineet toteutua. Siellä on esimerkiksi lämpöjohtoputkia ja ties mitä esteitä ollut nyt sitten taloyhtiön esittämillä paikoilla.

Minä näen tämän asian sillä lailla, että niin kuin täällä on todettukin niin eihän tällä kaavalla voida sitä rasiitetta poistaa, mutta jos tämä kaava hyväksytään niin silloin lämpökeskustontti voi hakea sen rasiitteen poistoa, koska se voi osoittaa, että paikat on nyt sitten järjestetty muualle ja nämä rasiitepaikat eivät ole enää tarpeen.

Olen itsekkin tässä miettinyt, että pitäisikö tätä palauttaa ja tullut kyllä siihen tulokseen, että tätä on niin kauan pohdittu ja tahkottu, että mielestäni se ei muuta tätä tilannetta. Kyllä tämä Tuomas Rantasen ponsikin nyt on, sanoisin, että se nyt on vähän kosmetiikkaa tälle asialle, mutta kannatan sitä kuitenkin.

Valtuutettu Wallden-Paulig

Arvoisa puheenjohtaja.

Olen kyllä ihan samoilla linjoilla, kuin valtuutettu Luukkainen, että tämä kaava kyllä todella on huono kaava eikä tätä olisi pitänyt missään tapauksessa kaupunkisuunnitteluviraston eikä -lautakunnan päästää eteenpäin. Ajattelen noin periaatteellisesti, kaupunkisuunnitteluvirastossa on hyvin herkästi tällainen mielipide, mikä on ihan lain mukaan oikein, että kaava on kaava ja sitten rasiiteoikeudet ovat erikseen ja niistä sitten riidellään. Kun tämä ei ole ensimmäinen kaava, missä on sama, että Maunulassa vähän aikaa sitten oli vastaavanlainen kaava, missä oli rasiiteita.

Kun sitten kuitenkin tässäkin nyt tiedetään, että tämä todennäköisesti ei tule toteutumaan tämä kaava pitkään aikaan, koska yksipuolisesti ei voida millään pakottaa ketään luopumaan rasiiteoikeudestaan niin ei ole mitään järkeä tehdä tällaisia kaavoja. Että olisi täytyntä kyllä kuitenkin kaupunkisuunnitteluviraston kaavoituksen asiantuntijana laatia sellainen kaava, joka voi jopa löytää ne autopaikat sieltä, jotta sitten todella toteutuisi se, mihin pyritään, parantamaan sitä ulkonäköä, kaupunkikuvaa ja saadaan uusia asuntoja.

Mutta en kuitenkaan tässä yhteydessä nyt kannata Hannele

7.5.2008

Luukkaisen palautusesitystä, koska se ei sitten kuitenkaan auta sitä asiaa ja nyt sitten me tulemme näkemään, että varmaankaan ei sitten toteudu tämä kaava ollenkaan, kun näyttää siltä, että siellä ei päästä sopimukseen.

Valtuutettu Koskinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Käsittääkseni nämä yhtiöt ovat riidelleet näistä rasitteista jo pitkään ja asia on käynyt korkeimmassa hallinto-oikeudessa. Kyllä tässä vaiheessa tämä kaava on mielestäni paras ratkaisu, mitä kaupunki voi tässä asiassa tehdä. Ja todella, kun tätä kaavaa on jo harjoitettu vuodesta 2001 niin, jos ne nyt sitten vähän valittelevat vielä kaavasta niin ei se kauhean pitkä jatkoaika tässä ole.

Valtuutettu Arhinmäki

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Monesti tällaisissa riitaisissa kaavoissa erityisesti Kokoomuksen riveistä on tullut muistutus siitä, millä me täytämme ne asuntotarpeet, mitkä on ohjelmiin kirjattu. Totean tämän tälläkin kertaa.

Valtuutettu Helistö

Ymmärrän hyvin tämän parkkipaikkakeskustelun ja sen aiheuttamat harmaat hiukset sielläpäin asuvilla ihmisillä, mutta erityisesti haluaisin kuitenkin kiitellä tätä asemakaavaa siitä, että yksi mukavimman näköisistä, mielenkiintoisimmista, keskivuosaarelaisista rakennuksista kuitenkin nyt tullaan säilyttämään rasitteineen tai ilman. Eli minä tarkoitan tätä vanhaa lämpökeskusta, joka hauskana, tornimaisena rakennuksena on ilostuttanut meikäläisen silmää aina.

7.5.2008

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Rakel Hiltunen
puheenjohtaja

Tiina Teppo
yksikön päällikkö

Pöytäkirja tarkastettu ja hyväksytty:

Heli Puura Jere Lahti
kaupunginvaltuutettu

kaupunginvaltuutettu